

REPUBLIC OF TURKEY
MINISTRY OF JUSTICE

ULUSLARARASI HUKUK VE DIŞ İLİŞKİLER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
GENERAL DIRECTORATE FOR INTERNATIONAL LAW AND FOREIGN RELATIONS

ULUSLARARASI HUKUK BÜLTENİ INTERNATIONAL LAW BULLETIN

Eylül 2017 / September 2017

12. Sayı / 12th Issue

4 ayda bir yayımlanır / Published in every four months

ADALET BAKANLIĞI'NDA DEVİR TESLİM TÖRENİ

HANDOVER CEREMONY AT THE MINISTRY OF JUSTICE

BÜYÜKELÇİLERDEN BAKAN GÜL'E ZİYARET

AMBASSADORS' VISIT MINISTER GÜL

BAKAN GÜL KATAR BAŐSAVCISINI KABUL ETTİ

MINISTER GÜL RECEIVES THE CHIEF PROSECUTOR OF QATAR

**Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler
Genel Müdürlüğü Adına**

*On behalf of the Directorate General for
International Law and Foreign Relations*

Dr. Harun MERT

Genel Müdür / General Director

Yayın Kurulu Başkanı / Head of the Editorial Board

Dr. Yavuz YILMAZ

Genel Müdür Yardımcısı
Deputy General Director

Yayın Kurulu Üyeleri / Members of the Editorial Board

Murat ERDEM

Daire Başkanı / Head of Department

Zehra Cansu ORHAN

Tetkik Hâkimi / Rapporteur Judge

Güray GÜÇLÜ

Tetkik Hâkimi / Rapporteur Judge

Dr. Gökçen TÜRKER

Tetkik Hâkimi / Rapporteur Judge

M.Taha BÜYÜKTAŞAN

Tetkik Hâkimi / Rapporteur Judge

Zeynep Fulya DAŞKIN

Uzman Yardımcısı / Assistant Expert

Yeşim ERDEN

Uzman Yardımcısı / Assistant Expert

Tercüme / Translation

Ayşe Esra ERDOĞAN

Gönenç İNAL

İlkay AKARÇAY

Mediha İŞİTMAN

Nilay AKALIN

Sinem ÖZEN BEKAROĞLU

Adres / Address

Millî Müdafaa Cad.

Adalet Bakanlığı Ek Binası No:22 ANKARA

Tel: 0.312 414 80 51 Faks: 0.312 219 45 23

Bültende yer verilen yazılarda ileri sürülen
görüşler yazarına aittir.

The opinions stated in this bulletin belong to the writers.

Tasarım - Dizi / Graphic - Design

BU SAYIDA / IN THIS ISSUE

Dr. Harun MERT

CEZA KANUNUNUN YER BAKIMINDAN UYGULANMASINDA ESAS ALINAN İLKELER

PRINCIPLES FOR EXTRATERRITORIAL JURISDICTION OF THE CRIMINAL LAW

ADALET BAKANLIĞI'NDA DEVİR TESLİM TÖRENİ YAPILDI

HANDOVER CEREMONY AT THE MINISTRY OF JUSTICE

ADALET BAKANI ABDULHAMİT GÜL

MINISTER OF JUSTICE ABDULHAMİT GÜL

Dr. Yavuz YILMAZ

MİLLETLERARASI ÖZEL HUKUK AÇISINDAN MÜTEKABİLİYETİN TESPİTİNDE

ADALET BAKANLIĞI GÖRÜŞÜNÜN NİTELİĞİ

ROLE OF MINISTRY OF JUSTICE'S OPINION IN THE

IDENTIFICATION OF RECIPROCITY IN INTERNATIONAL PRIVATE LAW

BAKAN GÜL KATAR BAŞSAVCISI DR. ALİ BİN FETAİS AL-MARRİ'Yİ KABUL ETTİ

MINISTER GÜL RECEIVES CHIEF PROSECUTOR OF QATAR DR. ALI BIN FETAİS AL-MARRİ

Dr. Ahmet ULUTAŞ

İNSAN HAKLARI YÜKSEK KOMİSERLİĞİ OFİSİ VE DÜNYA ÇAPINDAKİ VARLIĞI

HUMAN RIGHTS OFFICE OF THE HIGH COMMISSIONER AND ITS GLOBAL PRESENCE

ADALET BAKANI ABDULHAMİT GÜL, TRT HABER'DE GÜNDEMİ DEĞERLENDİRDİ

MINISTER OF JUSTICE ABDULHAMİT GÜL EVALUATES AGENDA ON TRT NEWS

Mustafa DÜNDAR

YABANCI TERÖRİST SAVAŞÇILAR SORUNU VE

AVRUPA KONSEYİ TERÖRİZMİN ÖNLENMESİ SÖZLEŞMESİ

FOREIGN TERRORIST FIGHTERS AND COUNCIL OF

EUROPE CONVENTION ON THE PREVENTION OF TERRORISM

TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLE ÇİN HALK CUMHURİYETİ ARASINDA

SUÇLULARIN İADESİ ANDLAŞMASI İMZALANDI

EXTRADITION TREATY SIGNED BETWEEN THE REPUBLIC OF TURKEY

AND PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA

Abdullah MURAT

FETULLAHCİ TERÖR ÖRGÜTÜ (FETÖ) VE YARGI

FETULLAHIST TERRORIST ORGANIZATION (FETÖ) AND JURISDICITON

Rahime Füsün ÖZKANAKTI

GÖRÜNTÜLÜ VE SESLİ İLETİŞİM TEKNİĞİYLE ADLİ YARDIMLAŞMA

LEGAL ASSISTANCE THROUGH AUDIOVISUAL COMMUNICATION TECHNIQUE

Muhammed Taha BÜYÜKTAŞAN

“ULUSLARARASI DİĞER BİR SORUŞTURMA VEYA ÇÖZÜM MERCİİ” OLARAK

BM İNSAN HAKLARI KONSEYİ KEYFİ GÖZALTI ÇALIŞMA GRUBU

THE UNITED NATIONS HUMAN RIGHTS COUNCIL WORKING GROUP ON ARBITRARY

DETENTION AS “ANOTHER PROCEDURE OF INTERNATIONAL

INVESTIGATION OR SETTLEMENT”

EDİTÖR'DEN

Değerli okuyucular,

Bildiğiniz gibi geçen Temmuz ayı içerisinde Hükümetimizde gerçekleştirilen görev değişiklikleri kapsamında Başbakan Yardımcılığına atanan Sayın Bekir Bozdağ'ın yerine AK Parti Gaziantep Milletvekili Sayın Abdulhamit Gül Adalet Bakanı olarak görevlendirildi. Bültenimizin bu sayısında, Adalet Bakanlığındaki devir-teslim törenine ve yeni Bakanımız Sayın Abdulhamit Gül'ün özgeçmişine yer verdik. Sayın Bakanlarımızı tebrik ediyor, yeni bir göreve atananlar için aziz milletimizin yaptığı çok güzel bir duayı kendileri için tekrarlıyoruz: Allah utandırmasın, vatanımıza ve milletimize hayırlı hizmetler yapmalarını nasip etsin.

Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğünün en temel görevlerinden birisi, diğer ülkelerle adli işbirliği yapmak ve bunu geliştirmektir. Bu görevin bir gereği olarak Genel Müdürlüğümüz diğer ülkelerle adli işbirliğini akdi bir temele oturtabilmenin zeminini oluşturabilmek için, imzalanması planlanan işbirliği anlaşmalarının hazırlık çalışmalarını yapmaktadır.

Bu çerçevede, Çin Halk Cumhuriyeti ile, suçluların iadesi konusundaki adli işbirliğinin akdi temelini oluşturacak olan sözleşme hazırlıkları tamamlanarak, Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın Çin'e yaptığı seyahat esnasında "Türkiye Cumhuriyeti ile Çin Halk Cumhuriyeti Arasında Suçluların İadesi Andlaşması" imzalandı. Yine, Başbakanımız Sayın Binali Yıldırım'ın Gürcistan'a yaptığı ziyaret sırasında, "Türkiye Cumhuriyeti Adalet Bakanlığı ile Gürcistan Adalet Bakanlığı Arasında İşbirliğine İlişkin Ortak Açıklama" imzalandı. Bu sayımızda söz konusu anlaşma ve ortak açıklamaya ilişkin haberleri bulabilirsiniz.

Her zaman olduğu gibi Bültende, Sayın Bakanımızın yurtdışına yaptığı ziyaretler ile yabancı heyetler tarafından Bakanlığımıza yapılan ziyaretlere ve Genel Müdürlüğümüzün diğer faaliyetlerine yer verdik. Genel Müdürlüğümüzün görev alanı ile ilgili konularda hazırlanan bilgi verici yazıların da yer aldığı Bültenin bu sayısını sizlere ulaştırabilmenin mutluluğunu yaşıyor, gelecek sayıda buluşabilmek umuduyla saygılarımızı sunuyoruz.

FROM THE EDITOR

Dear Reader,

As part of the cabinet reshuffle carried out in July, Abdulhamit Gül, a ruling party legislator from Gaziantep, replaced former Minister for Justice Bekir Bozdağ, who was appointed as Deputy Prime Minister. The key highlights of our latest issue are the handover ceremony and our newly-appointed minister Abdulhamit Gül's biography. We offer our heartfelt congratulations to the ministers and repeat here a very good prayer our beloved people often use on such occasions: God bless them and give them the best of chance to serve our country and the people.

The primary duty of the General Directorate of International Law and Foreign Relations is to ensure and develop judicial cooperation. This responsibility entails preparatory work on future cooperative agreements to establish contractual judicial cooperation between the General Directorate and other States.

Following the completion of preparatory work on the agreement for establishing contractual judicial cooperation on extradition with People's Republic of China, President Recep Tayyip Erdoğan signed "Agreement on extradition between the Republic of Turkey and People's Republic of China" during his visit to China. During Prime Minister Binali Yıldırım's visit to Georgia a "joint declaration on cooperation between the Ministry of Justice of the Republic of Turkey and Ministry of Justice of Georgia" was signed. As a final note to this issue, you will find news on the aforementioned agreement and the joint declaration.

As a traditional feature of the bulletin, we have included the minister's international visits, visits paid to the Ministry by foreign delegations and other activities of the General Directorate. We are pleased to share with you recent developments alongside work pertaining to the General Directorate in our bulletin and hope you will join us in the next issue.

“Ceza kanununun yer bakımından uygulanması”, ceza hukuku kurallarının nerede işlenen suçlara uygulanacağını ve nerede işlenen suçlara uygulanmayacağını belirlemesiyle ilgilidir. Devletlerin kendi sosyo-ekonomik yapılarına ve benimsedikleri uluslararası değerlere göre kabul ettikleri ulusal suç ve ceza siyasetleri vardır. Bu çerçevede, her devlet, egemen olmanın doğal bir sonucu olarak, ceza kanunlarının yer bakımından

“Extraterritorial jurisdiction of the Criminal Law” refers to appropriately determining when to exercise the rules of criminal law having regard to the place of perpetration. Each State observes its own policy for offence and penalty depending on its socio-political structure and the international values they espouse. Within this framework, each State, as an outgrowth of independence, has absolute discretion to exercise territorial jurisdiction of criminal law and to determine,

uygulanma alanını ve bu konuda izlenecek siyaseti belirleme hususunda mutlak bir yetkiye sahiptir. Ancak, her yargılama belli bir emek ve masraf gerektirdiğinden, bir devletin kendi ülkesi dışında işlenen bütün suçları kovuşturmasında yararı bulunduğu da söylenemez. Dolayısıyla devletler mutlak olan bu yetkilerini kendi menfaatleri doğrultusunda sınırlandırma yoluna gitmişler ve ceza kanunlarının uygulanma alanlarına, suçun işlendiği yer itibarıyla veya suçun faili ya da mağduru olan kişilerin sıfatları bakımından sınırlama getirmişlerdir.

in this regard, a sound policy to be followed. As each trial requires certain amount of work and cost, it is inconvenient to prosecute all offences committed in a foreign country. Hence, States have restricted their absolute jurisdiction to serve their own interests and have placed restrictions on the field of application of criminal laws, in respect to the territory of the offence or the offender or victim.

Ceza kanununun yer bakımından uygulanması esas olarak beş ilkeye göre belirlenmektedir. Bunlar; mülkiyet (ülkesellik), şahsılık (kişisellik), koruma (gerçeklik), evrensellik (adalet) ve ikame yargı yetkisi (temsil) ilkeleridir.

Extraterritorial jurisdiction of criminal law is essentially based upon five principles; territoriality, personality, protection, universality and vicarious administration of justice.

“Mülkiyet ilkesi” devletin ülkesi içinde işlenen suçun kim tarafından ve kime karşı işlenmiş olursa olsun faili cezalandırabilme yetkisini ifade eder. Buna göre, suç hangi ülkede işlenmişse o devletin kanunları uygulanır. Başka bir ifadeyle, vatandaşı tarafından bile işlense dahi bir devletin ceza kanunları yabancı ülkede işlenen suçlara uygulanmayacaktır.

The “territoriality principle” allows States to claim jurisdiction to prosecute criminal offences committed within their borders, irrespective of by whom and to whom they were committed against. As such, the laws of the country where the crime is committed shall be applicable. In other words, even if the offence is committed by its own citizen, that State’s criminal law shall not be applicable to offences committed in other territories.

“Şahsılık ilkesi” devletin vatandaşının ülke dışında işlediği suçlardan dolayı onu cezalandırabilmesini ve yine ülke dışında vatandaşına karşı bir suç işlenmesi halinde faili cezalandırma yetkisini belirtir. Birinci hal “faile göre şahsılık”, ikinci hal ise “mağdura göre şahsılık” olarak adlandırılır.

The “principle of personality” allows States to claim jurisdiction to prosecute their citizens for offenses committed abroad and offenders who commit offences against their own citizens. The former is referred to as “active personality principle” and the latter as “passive personality principle”.

“Koruma ilkesi” devletin ülke dışında kendi varlığına ve yüksek çıkarlarına karşı bir suç işlenmesi halinde, fail kim olursa olsun bu suçları cezalandırmasına imkan tanıyan sisteme verilen addır.

The “protective principle” allows States to claim jurisdiction to prosecute conduct, irrespective of who the offender may be, that occurs outside of their borders and affects the nation’s integrity and is deemed prejudicial to their interests.

“Evrensellik ilkesi” her devletin uluslararası toplumun ortak değerlerine saldırı teşkil eden suçları cezalandırabilme yetkisini esas alır ve nerede işlenmiş olursa olsun, suç işleyen

The “principle of universality” allows States to claim jurisdiction to prosecute conduct that is offensive to the common values of international society. It aims to criminalize offenders irrespective of where the offence was committed. The citizenship of the offender and victim is of no consequence in the practice of this principle.

kişilerin cezasız kalmalarının önüne geçme amacını güder. Bu ilkenin uygulanması bakımından fail ya da mağdurun vatandaşlığının herhangi bir önemi yoktur.

“ikame yargı yetkisi ilkesi” ise, bir devletin kendi ülkesinde bulunan yabancı bir faili, ülke dışında yabancı bir mağdura karşı işlediği ve evrensellik ilkesi kapsamı dışında bulunan suçlardan dolayı yargılayabilmesini sağlar. Bu yetkinin kullanılabilmesi için failin ulusal yargı yetkisine sahip olan başka bir ülkeye iade edilmesinin imkansız olması gereklidir.

Ceza kanununun yer bakımından uygulanmasında mülkilik ilkesinin katı bir şekilde tatbik edilmesi, devletlerin yabancı ülkelerde işlenen suçlardan dolayı yargı yetkisini kullanamamasına yol açmıştır. Bu durum mülkilik ilkesini uygulayan devletlerin yanı sıra, suça hedef olan kişiler ve uluslararası toplumun ortak menfaatleriyle bağdaşmayan bir sonuç ortaya çıkarmıştır. Şahsilik, koruma ve evrensellik ilkeleri mülkilik ilkesinin bu sakıncalarını ortadan kaldırmak amacıyla kabul edilmiş ve devletler ülke dışında işlenen suçlar için yargı yetkisine imkan tanıyan bu ilkelere mevzuatlarında yer vermek suretiyle ceza kurallarının uygulanma alanını genişletmişlerdir. Mülkilik ilkesinin bu şekilde diğer ilkelerle desteklenmesi *“yarı mülkilik ilkesi”* şeklinde nitelendirilmektedir.

Ceza kanununun yer bakımından uygulanmasına ilişkin kurallar Türk Ceza Kanunu’nun (TCK) “Kanunun Uygulama Alanı” başlıklı İkinci Bölümünde, 8 ilâ 19. maddeler arasında düzenlenmiştir. Ancak ilgili maddelerin başlığında ya da içeriğinde yer bakımından uygulamaya dair ilkelerin isimleri zikredilmemiştir. Dolayısıyla, hangi hükmün söz konusu ilkelerin hangisine dayandığı, hükmün içeriğine bakılmak suretiyle tespit edilebilmektedir.

Bu açıdan bakıldığında, TCK’nın temel kural olarak mülkilik ilkesini (m.8) benimsediği, buna ilave olarak yurt dışında işlenen suçlar bakımından yukarıda belirtilen diğer ilkelere (m.10-13) de yer vermek suretiyle yarı mülkilik ilkesini kabul ettiği anlaşılmaktadır.

Bu çerçevede, Kanunun 10-11. maddelerinde faile göre şahsilik, 12. maddesinde mağdura göre şahsilik ilkesi düzenlenmiştir. 13. maddenin 1. fıkrasının (b) bendinde koruma ilkesine yer verilirken, aynı fıkranın diğer bentlerinde evrensellik ilkesi, 12. maddenin 3. fıkrasında ikame yargı yetkisi ilkesi düzenlenmiştir.

“Kanunun Uygulama Alanı” başlığı altındaki diğer maddelerde ise cezadan mahsup, hak yoksunlukları ve yabancı kanunun göz önünde bulundurulması gibi yargı yetkisine dair hükümleri tamamlayıcı kurallara yer verilmiştir.

“Principle of vicarious administration of justice” allows a host State to claim jurisdiction to prosecute a foreign offender within its borders who has committed an offence, which lies beyond the scope of the principle of universality, against a foreign victim outside of its borders. For a State to exercise jurisdiction, extradition of the offender to another State having national jurisdiction must be impossible.

In the implementation of territorial jurisdiction of criminal law, the strict enforcement of the territoriality principle has prevented States from exercising jurisdiction to prosecute offences committed in countries outside of its borders. This situation has created an outcome, which is not in compliance with the states implementing the territoriality principle as well as the persons, who has become a target of an offence and mutual interests of the international society. The principles of personality, protection and universality were accepted so as to eradicate unfavorable aspects of the territoriality principle. States have expanded the area of implementation of criminal rules by incorporating these principles, which allow States to claim jurisdiction to offenses committed outside of their borders. Buttressing the principle of territoriality with other principles is referred to as the principle of “semi-territoriality”.

The rules for the Principles for Extraterritorial Jurisdiction of the Criminal Law appear through articles 8 to 19 in Section 2 under the heading “Scope of the Application of Law” in the Turkish Criminal Code (TCC). However, the various principles of criminal jurisdiction are neither cited in the headings of the relevant articles nor within their scope. For this reason, an examination of the wording of the articles will show which articles are based on which principles.

It is understood that, as a principal rule TCC espouses the principle of territoriality (article 8) and furthermore, embraces the principle of semi-territoriality by including the principles priorly mentioned (articles 10-13) in respect to offences committed abroad.

Within this framework, articles 10-11 of the Code were regulated to include the active personality principle, and article 12 passive personality principle. The protective principle was incorporated into sub-paragraph (b) of paragraph 1 of article 13. The principle of universality was incorporated into the other sub-paragraphs of the same paragraph. Principle of vicarious administration of justice was regulated in paragraph 3 of article 12.

In other articles under the heading “Scope of the Application of Law”, complementary rules to provisions of jurisdiction such as deduction from punishment, disqualification from rights and consideration of foreign law are included.

ADALET BAKANLIĞI'NDA DEVİR TESLİM TÖRENİ YAPILDI

HANDOVER CEREMONY AT THE MINISTRY OF JUSTICE

AK Parti Gaziantep Milletvekili Abdulhamit GÜL, Adalet Bakanlığı görevini Başbakan Yardımcılığı'na getirilen Bekir Bozdağ'dan devraldı. Bakanlık binasında düzenlenen törende konuşan GÜL, Bozdağ'ın, görevi süresince Türkiye demokrasisi ve hukuk tarihi açısından çok önemli hizmetlere imza attığını vurgulayarak, teşekkürlerini sundu.

Konuşmasında; FETÖ'nün darbe girişimini milletin ve Türk yargısının el birliğiyle püskürttüğünü vurgulayan GÜL, 15 Temmuz darbe girişimine karşı Türk milleti adına yargı faaliyeti yürüten tüm yargı mensuplarının dik durduğunu ifade etti. GÜL konuşmasını şöyle sürdürdü: "Nasıl sokaklarda, meydanlarda milletimiz bayrağı için, vatani için, milleti için, devleti için dik durduysa Türk yargısı da o gece kahramanlığını göstermiştir. Bundan dolayı, tüm yargı camiasına teşekkür etmek boynumuzun borcudur."

Türk yargısının hukuk, adalet ve hakkaniyet çerçevesinde FETÖ yargılamalarını gerçekleştirdiğini belirten GÜL, bu sürecin en hızlı şekilde sonuçlanmasını ve milletimizin mâ'sheri vicdanında da karşılık bulmasını temenni ettiğini bildirmiş, bu konudaki çalışmaların takipçisi olacağını dile getirmiştir.

Başbakan Yardımcılığı görevine getirilen Bekir Bozdağ ise Adalet Bakanlığı görevini üstlendiği 25 Aralık tarihinde Türkiye'nin zor bir süreçten geçtiğini belirterek, o dönemde tüm yargı camiasının birlikte mücadele ettiğini ve alınan kararlar ve yapılan düzenlemelerin

FETÖ ile mücadelede önemli adımlar olduğunu ifade etmiştir.

Gözünün arkada kalmayacağını ve bu görevi, kendisinden daha iyi yapacağına inandığı Abdulhamit GÜL'e teslim etmekten büyük onur duyduğunu ifade eden Bozdağ, GÜL'ün Hükümetimizin ve milletimizin beklentilere karşılık vereceğine ve büyük başarılarla imza atacağına dair olan inancını dile getirmiştir.

Mr. Abdulhamit GÜL, the Justice and Development Party (AKP) Deputy for Gaziantep, took over the office from Mr. Bekir BOZDAĞ, the former Minister of Justice who had been appointed as the Deputy Prime Minister of Turkey. Speaking at the ceremony organized in the Main Building of the Ministry, Mr. GÜL underscored that, during his office, Mr. BOZDAĞ had provided services of prime importance for the Turkish democracy and history of law and expressed his gratitude.

Laying emphasis on the fact that the Turkish Nation and judiciary had jointly repelled the attempted coup d'état of FETÖ, GÜL stated in his speech that all of the members of the judiciary, conducting judicial activities in the name of the Turkish Nation, took a tough stance against the coup attempt of 15 July. "Just as our Nation stood upright for its flag, for its homeland, for its nation, for its State; the Turkish Judiciary, too, showed heroism that night. Therefore, we have a binding duty to thank the judiciary as a whole" added GÜL.

Noting that the Turkish judiciary had been conducting FETÖ trials within the framework of law, justice and equity, GÜL expressed his wish for this process to be concluded in the most expeditious manner possible and also to correspond to the collective conscience of our Nation and said that he would follow the works on this matter.

Mr. Bekir BOZDAĞ, who was assigned as the Deputy Prime Minister, in turn, stated that Turkey had been undergoing a hard period on 25 December when he had taken office as the Minister of Justice and pointed out that the entire judiciary had then struggled together and that the judgments delivered

and the arrangements introduced were important steps taken in the fight against FETÖ.

Stating that he would not die or leave with something left undone or with a desire left unsatisfied and that he felt honored to hand over this duty to Abdulhamit GÜL whom he deemed would outperform him in its fulfillment, BOZDAĞ expressed his belief that GÜL would meet the expectations of our Government and Nation and achieve great successes.

ADALET BAKANI ABDULHAMİT GÜL

MINISTER OF JUSTICE ABDULHAMİT GÜL

12 Mart 1977'de Gaziantep'in Nizip ilçesinde doğdu. Baba adı Cemil, anne adı Saliha'dır.

İlköğrenimini Cumhuriyet İlkokulu'nda tamamladı. Nizip İmam Hatip Lisesi'nden mezun olduktan sonra Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesini bitirdi. Serbest avukatlık yaptı.

Lise yıllarından itibaren çeşitli sivil toplum örgütlerinin farklı kademelerinde görev aldı. Yayın dünyasında çalışmaları da bulunan GÜL'ün siyasi, güncel ve edebî konularda pek çok makale ve denemesi yayımlandı.

AK Parti 4. Olağan Kongresinde MKYK Üyeliğine seçildi. Seçim İşleri Başkan Yardımcılığı ve Yerel Yönetimlerden Sorumlu Genel Başkan Yardımcılığı görevlerinde bulundu.

25. ve 26. Dönemde Gaziantep Milletvekili seçilen Abdulhamit GÜL, 12 Eylül 2015 tarihinde yapılan AK Parti 5. Olağan, 2. ve 3. Olağanüstü Büyük Kongrelerinde yeniden MKYK Üyeliğine seçildi ve AK Parti Genel Sekreteri olarak görevlendirildi.

19.07.2017 tarihinde 65. Hükümette Adalet Bakanlığı görevine getirilen Abdulhamit GÜL, evli ve üç çocuk babasıdır.

GÜL was born in the district of Nizip of Gaziantep province on 12 March 1977. His father's name is Cemil and his mother's name is Saliha.

GÜL completed his primary education at Cumhuriyet Primary School. After having graduated from Nizip Religious Vocational High School, he completed his undergraduate education at the Faculty of Law of Ankara University. He worked as self-employed lawyer.

GÜL has undertaken positions of different degrees at various nongovernmental organizations since the years of his high school education. Having also had different works in the publishing sector, GÜL has published a number of articles and essays on political, contemporary and literary issues.

GÜL was elected as the member of the Central Decision-Making and Administrative Board (MKYK) of the Justice and Development Party (AK Party) at its 4th Regular Congress. He also served as the Deputy Chairman for Electoral Affairs and General Deputy Chairman in charge of Local Administrations.

Having been elected as Gaziantep Deputy under the 25th ve 26th terms, Abdulhamit GÜL was elected again as MKYK member at the 5th Regular Congress held on 12 September 2015 as well as at the 2nd and 3rd Extraordinary Congresses of the Party and he was also commissioned as the Secretary General of AK Party.

Having been appointed as the Minister of Justice under the 65th Government on 19 July 2017, Abdulhamit GÜL is married with three children.

Mütekabiliyet, bir devletin diğer devleti veya onun vatandaşlarını ilgilendiren konularda hareket tarzını belirlerken, o ülkenin aynı konudaki tutumunu göz önüne alarak hareket etmesini ifade eder. İlgili devlet veya vatandaşlarının bazı hak ve menfaatlardan yararlanmasını sağlayan veya buna engel olan mütekabiliyet uygulaması milletlerarası özel hukuk alanında; yabancı mahkeme kararlarının tanınması ve tenfizi, yabancı ülke vatandaşlarının miras yoluyla taşınmaz mal edinebilmesi veya dava açabilmek için teminat gösterme zorunluluğu bulunması gibi konularda önem arz etmektedir.

Mütekabiliyetin, devletlerin yapmış oldukları ikili veya çok taraflı bir anlaşmadan kaynaklanması halinde, *akdi mütekabiliyetten* söz edilir. Böyle bir anlaşma olmamasına rağmen her iki devlet mevzuatının; eşdeğer olmaları veya benzer hükümler içermeleri nedeniyle söz konusu devletlerin veya vatandaşlarının aynı hak ve menfaatlardan yararlanmalarına imkan vermesi halinde, *hukuki mütekabiliyet* ortaya çıkar. Devletler arasında her hangi bir anlaşma olmamasına rağmen, ilgili devletlerin fiili olarak birbirlerini veya vatandaşlarını aynı hak ve menfaatlardan yararlandırmaları halinde ise *fiili mütekabiliyet* var demektir. Mütekabiliyet türleri arasında bir önem sıralaması bulunmayıp, bunlardan birinin varlığı mütekabiliyet uygulamasına esas teşkil edecektir. Uygulamada mütekabiliyet konusunda öncelikle akdi mütekabiliyetin, bunun bulunmadığı durumlarda fiili mütekabiliyetin, bunun da olmadığı durumlarda hukuki mütekabiliyetin varlığı araştırılmaktadır.

Milletlerarası özel hukuk kapsamında mütekabiliyetin göz önünde bulundurulması gereken hususlara ilişkin olarak yargı mercileri, Ülkemiz ile ilgili devlet arasında söz konusu hususta mütekabiliyet bulunup bulunmadığını

The principle of reciprocity means that the host country determines its policy on matters concerning another State or its citizens bearing in mind the approach of that State on the same matter. The reciprocity practice; which enables the relevant state or its citizens to exercise certain rights and benefits or which prevents them from exercising these rights, is important in the field of international private law in issues of recognition and enforcement of foreign judgements, the acquisition of immovable property procured through inheritance and the obligation to provide a guarantee to file a lawsuit.

If reciprocity emanates from bilateral or multilateral agreements between States, we may speak of contractual reciprocity. In the event that no agreement is available between the foreign State and Turkey, legal reciprocity applies if States in question or its citizens be permitted to enjoy similar rights and benefits due to equivalent or similar provisions in the regulations of both States. In the event that no agreement is available between States, de facto reciprocity shall apply if the States in question grant to each other or other's citizens' de facto benefits and privileges on the same standing as its own citizens. There exists no order of importance among the different types of reciprocity found in international law. The application of the principle of reciprocity requires the presence of either. In practice, contractual reciprocity is initially sought. In the event that it is not available, de facto reciprocity then, legal reciprocity is sought.

Within the context of International private law, judicial authorities seek the opinion of General Directorate of International Law and Foreign Relations (UHDİGM) to ascertain the presence of reciprocity, in cases when

Adalet Bakanlığı Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğünden (UHDİGM) sormaktadırlar. Böyle bir talep geldiğinde UHDİGM Türkiye ile ilgili ülke arasında, sorulan hususta mütekabiliyet bulunup bulunmadığını, gerektiğinde araştırma da yaparak açıklığa kavuşturmakta ve yargı merciine bildirmektedir.

Eğer Türkiye ile diğer bir devlet arasında karşılıklı olarak taraf olunan ikili veya çok taraflı bir sözleşme varsa, mütekabiliyetin tespiti kolaydır. Bu durumda UHDİGM söz konusu anlaşma ve bunun uygulanma şeklini de göz önüne alarak yargı merciine bilgi vermektedir.

reciprocity should be considered, between Turkey and the State regarding the issue. If such a request is made, the General Directorate of International Law and Foreign Relations (UHDİGM) finds out whether the two States have a reciprocal agreement on the matter requested, and if there need be, investigates to ascertain the presence of reciprocity and informs the judicial authority.

If there is a bilateral or multilateral agreement between Turkey and other State to which both are party, reciprocity is easily ascertained. In this case, taking into account the agreement and its method of application, UHDİGM informs the judicial authority.

Ancak akdi mütekabiliyet doğuran bir anlaşma olsa bile, zaman zaman siyasi ilişkilerin kötüleşmesi veya fiili başka nedenlerden dolayı bu anlaşmaların uygulanmasında bazı problemler yaşanabilmektedir. Bu sebeple, arada bir anlaşmanın olduğu durumlarda bile UHDİGM'den, mütekabiliyet ve buna dayanak teşkil eden anlaşmanın uygulanma durumu hakkında bilgi almak ve *olumsuz fiili uygulama* olarak adlandırılan böyle bir durumun olup olmadığını araştırmakta fayda vardır. Zira olumsuz bir fiili uygulamanın mevcudiyeti, akdi mütekabiliyeti etkisiz bırakabilmektedir.

The implementation of agreements may be hindered due to retrogression of political affairs from time to time or other reasons even in the existence of an agreement that generates contractual reciprocity. Hence, even in the event of an existing agreement, it is best to obtain information regarding reciprocity and the method of application of the agreement based on this reciprocity, and investigate the presence of adverse de facto implementation from UHDİGM. For this reason, the presence of a de facto application may deem contractual reciprocity ineffective.

Mütekabiliyet ihdas eden bir anlaşmanın olmaması durumunda ise UHDİGM, Dışişleri Bakanlığı vasıtasıyla o ülkedeki dış temsilcilikle irtibata geçerek, konuya ilişkin olarak ilgili ülkedeki uygulama hakkında bilgi almaktadır. Daha sonra dış temsilcilikten gelen bilgiyi değerlendiren UHDİGM, hukuki veya fiili mütekabiliyetin olup olmadığını yargı merciine bildirmektedir.

UHDİGM'in mütekabiliyet konusunda yargı mercilerine verdiği mütalaa mahiyetindeki bilginin bağlayıcı olup olmadığı konusunda gerek Yargıtay içtihatlarında gerekse doktrinde görüş farklılıkları bulunmaktadır. Bu sebeple, konu hakkında değerlendirme yapmadan önce UHDİGM'in adli konulardaki uluslararası anlaşmalar ve bunların uygulanmasındaki rolü ile mevzuatın UHDİGM'e verdiği görev ve yetkilerin incelenmesinde fayda bulunmaktadır.

Öncelikle belirtmek gerekir ki, cezai alanda adli işbirliğine ilişkin düzenleme yapan genel bir kanun çıkarılmış olmasına rağmen, hukuki alanla ilgili düzenleme yapan benzer bir genel kanun yoktur. Şöyle ki; 23.04.2016 tarihinde kabul edilen 6706 sayılı Cezai Konularda Adli İşbirliği Kanunu, genel anlamda cezai konulardaki adli işbirliğinin esasları ile bunları yürütecek birimler ve bu birimlerin yetkilerini düzenlemiştir. Söz konusu Kanuna göre cezai konularda adli işbirliği açısından Adalet Bakanlığı merkezi makam olarak tayin edilmiştir. Merkezi makamın görev ve yetkilerini düzenleyen Kanunun 3. maddesinde, cezai konulardaki adli işbirliği kapsamında akdi mütekabiliyetin bulunmadığı durumlarda, merkezi makama mütekabiliyet tesis etme ve buna ilişkin garantileri verme yetkisi tanınmıştır. Yine Kanunun çeşitli hükümlerinde, cezai konulara ilişkin diğer ülkelerin adli işbirliği taleplerinin kabulü veya reddine karar vermek, uygulanacak adli işbirliğinin türünü ve yöntemini belirlemek, dolayısıyla bu konulara ilişkin izlenecek genel politikayı belirlemek yetkisi verilmiştir.

In the event that there is no explicit agreement for reciprocity, UHDIGM contacts the foreign representative office in that State, by way of the Ministry of Foreign affairs, and obtains information on the policy on the relevant matter in that State. UHDIGM, later, evaluates the information received from the foreign representative office and notifies the judicial authority of the presence of legal or de facto reciprocity.

There are disparate views in the Court of Cassation practices and doctrine on whether the opinion of UHDIGM on reciprocity given to judicial authorities is binding in any way. Therefore, reviewing international agreements on judicial matters and their implementation, as well as the commission or mandates accorded to UHDIGM by regulations will prove beneficial.

Though there exists a code that lays down the regulations in the field of judicial cooperation in criminal matters, a general code that regulates civil matters is not set. Namely, the purpose of Law no. 6706 on International Judicial Cooperation in Criminal Matters adopted on 23.04.2016 is to regulate the principles of judicial cooperation in criminal matters and units that conduct these regulations, as well as their mandates. In respect to the aforementioned law, judicial cooperation in criminal matters is designated to a central authority; the Ministry of Justice. In the event that statutory reciprocity in judicial cooperation in criminal matters is non-existent, the central authority, pursuant to Article 3 of the Law which regulates its deployment and mandates, is given mandate to exercise reciprocity and issue guarantee. The multifarious provisions of the Law give mandates to decide on accepting or rejecting the requests for judicial cooperation on criminal matters of foreign States, decides on the form of the judicial cooperation and method to be followed, and accordingly determines the policy to be followed.

Her ne kadar hukuki alanda adli işbirliği konusunda düzenleme yapan ve Adalet Bakanlığına açıkça böyle bir yetki veren kanun hükmü bulunmuyorsa da, Bakanlık milletlerarası özel hukuka ilişkin pek çok sözleşmenin uygulanması açısından merkezi makam olarak tayin edilmiştir. Bu durum, milletlerarası özel hukuk kapsamına ilişkin düzenlemeler yapan bu sözleşmelerin uygulanması açısından Adalet Bakanlığına, dolayısıyla Bakanlık adına merkezi makamlık görevini yürüten UHDİGM'ne bu konularda pek çok görev yüklemektedir. Bunun doğal bir sonucu olarak UHDİGM, görev alanına giren diğer hususların yanısıra milletlerarası özel hukuka ilişkin konularda da bilgi ve uzmanlık sahibidir.

Yapılan bu açıklamalardan anlaşılacağı üzere, gerek 6706 sayılı Kanun hükümlerinin kıyasen uygulama alanı bulabileceği hususu, gerekse hukuki konulara ilişkin olarak UHDİGM'in uzmanlığı dikkate alındığında, milletlerarası özel hukuk açısından mütekabiliyetin tespitinde UHDİGM'in görüşü gözardı edilemeyecektir.

Ancak bu görüş kesin bir bağlayıcılık niteliğine sahip değildir. Zira, hukuk kurallarının ve bu kapsamda mütekabiliyetin uygulanması konusu yargısal bir konudur. Zaten UHDİGM de, yargı mercilerine verdiği görüşlerde bu hususu açıkça belirtmektedir. Bununla birlikte yargı mercilerinin UHDİGM'in görüşünü hiç bir gerekçe sunmadan dikkate almaması da düşünülemez. Bu açıdan en isabetli tutum, yargı merciiince aksi kanıtlanana kadar UHDİGM görüşü doğrultusunda mütekabiliyet uygulaması yapılması olacaktır. Ancak davanın taraflarınca UHDİGM görüşünün aksinin iddia ve ispat edilmesi ya da başka bir yöntemle UHDİGM görüşünden farklı bir sonuca ulaşılması durumunda, konu hakkındaki nihai takdirin ilgili yargı merciiine ait olduğunda şüphe bulunmamaktadır.

The ministry is designated as the central authority for implementing agreements concerning international private law, even though there is no law in the civil field that explicitly states regulations for judicial cooperation or grants the Ministry of Justice with authorization. The implementation of these agreements, which set regulations for international private law, entrusts the Ministry of Justice, and by extension UHDİGM, which performs administrative duties on behalf of the Ministry, with numerous responsibilities. As a natural consequence, UHDİGM not only holds knowledge and expertise on matters that fall within its area of expertise, but is also on matters concerning international private law.

**Mütekabiliyet
konusundaki UHDİGM
görüşünün, aksi ispatlanmadıkça,
yargı mercilerince dikkate
alınması gerekir.**

**Opinion provided by UHDİGM
in regard to reciprocity, until
proved otherwise, must be
taken into account by
judicial authorities.**

As understood from the explanations above, the opinion of UHDİGM in reciprocity, considering its expertise in matters of law and that the provisions of Law no. 6706 which can find ground for application by analogy, cannot be overlooked in matters international private law.

However, this opinion is not binding, because legal rules and implementation of reciprocity, within this context, is a judiciary matter. Opinion provided to judicial authorities by UHDİGM clearly indicates this. To assume that judicial authorities can overlook the opinion of UHDİGM without justification is unimaginable. Thus, until proved otherwise, judicial authorities should adhere to the opinion of UHDİGM in their implementation of reciprocity.

However, should parties to the case claim and prove an antagonistic opinion to UHDİGM or reach a different conclusion by way of another method, the ultimate decision on the matter shall be held by judicial authorities.

BAKAN GÜL KATAR BAŞSAVCISI DR. ALİ BİN FETAİS AL-MARRİ'Yİ KABUL ETTİ

MINISTER GÜL RECEIVES CHIEF PROSECUTOR OF QATAR DR. ALI BIN FETAIS AL-MARRI

Katar Başsavcısı Sayın Dr. Ali Bin Fetais Al-Marri ve beraberindeki heyet, 25 Ağustos 2017 tarihinde Adalet Bakanı olarak atanması sebebiyle Sayın Abdulhamit GÜL'e bir nezâket ziyaretinde bulunmuştur.

General Prosecutor of Qatar Dr. Ali Bin Fetais Al-Marri and accompanying delegation paid Mr. Abdulhamit GÜL a courtesy visit on occasion of his appointment as Minister of Justice on 25 August 2017.

Ziyaret kapsamında iki ülke heyetleri arasında yapılan görüşmede, iki ülkenin tarihi ve kültürel bağlarına vurgu yapılarak, adli ilişkiler ve mevcut adli işbirliğinin daha da güçlendirilmesi konusunda fikir alışverişinde bulunulmuştur. Sayın Bakanımız tarafından konuk Başsavcı ve heyeti onuruna Gölbaşı Hakimevi'nde akşam yemeği verilmesi akabinde Katar heyeti aynı gün gece saatlerinde ülkemizden ayrılmışlardır.

During the meeting between the two countries' delegations in which cultural and historical ties were emphasized, views on judicial cooperation and further enhancing judicial relations were exchanged. The Qatar delegation departed from Turkey at evening hours the very day following the dinner held by the Minister at Judge's Guesthouse in Gölbaşı in honour of guest Chief Prosecutor and accompanying delegation.

KANADA BÜYÜKELÇİSİ CHRIS COOTER'IN BAKANIMIZI ZİYARETİ

CANADA AMBASSADOR CHRIS COOTER VISITS OUR MINISTER

Kanada'nın Ankara Büyükelçisi Chris Cooter, 23 Ağustos 2017 tarihinde Bakan Abdulhamit GÜL tarafından kabul edilmiştir.

Minister Abdulhamit GÜL received Chris Cooter, Canadian Ambassador to Ankara, on 23 August 2017.

Ziyaret kapsamında, terörle mücadele ve ikili adli işbirliğinin artarak gelişmesine yönelik karşılıklı iyiniyet temennileri iletilmiştir.

During the meeting, mutual sympathies on enhancing the fight against terrorism and bilateral judicial cooperation were conveyed.

FRANSA BÜYÜKELÇİSİ FRIES'İN BAKANIMIZI ZİYARETİ

FRANCE AMBASSADOR FRIES VISITS MINISTRY

Fransa'nın Ankara Büyükelçisi Charles Fries, 25 Ağustos 2017 tarihinde Bakan Abdulhamit GÜL tarafından kabul edilmiştir.

Minister Abdulhamit GÜL received Charles Fries, French Ambassador to Ankara, on 25 August 2017.

İki ülke arasındaki tarihi ve kültürel bağlara vurgu yapılan ziyaret kapsamında, terörle mücadele ve ikili adli işbirliği konuları ele alınmıştır.

Fight against terrorism and bilateral judicial cooperation was discussed during the meeting in which cultural and historical ties were emphasized.

Dr. Ahmet ULUTAŞ

Adalet Müşaviri
BM Cenevre Daimi Temsilciliği

Justice Counsellor Permanent
Mission to the UN in Geneva

İNSAN HAKLARI YÜKSEK KOMİSERLİĞİ OFİSİ VE DÜNYA ÇAPINDAKİ VARLIĞI

HUMAN RIGHTS OFFICE OF THE HIGH COMMISSIONER AND ITS GLOBAL PRESENCE

Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Yüksek Komiserliği Ofisi (BMİHYK) 1994 yılında kurulmuştur. Yüksek Komiser ise söz konusu Ofisin başıdır. Esasen Ofis, BM Sekreteryasının bir parçasıdır. Ofisin tematik öncelikleri ise; uluslararası insan hakları mekanizmalarının güçlendirilmesi; eşitliğin geliştirilmesi ve ayrımcılıkla mücadele; yargı bağışıklığıyla mücadele, hukuk devletin güçlendirilmesi, demokratik alanın genişletilmesi ve çatışma, şiddet ve güvensizlik durumlarında erken uyarı ve insan haklarının korunmasıdır. Ayrıca Ofis, İnsan Hakları Konseyi dahil olmak üzere BM insan hakları mekanizmalarının çalışmalarını destekler.

BMİHYK Cenevre'de yerleşik bulunmaktadır. Yüksek Komiserin İdari Ofisi (*Executive Office*) ve Yüksek Komiser Yardımcılarına rapor veren çok sayıda birimin yanı sıra Yüksek Komiserlik esas itibarıyla dört ana birimden oluşmaktadır: 1. Araştırma ve Kalkınma Hakkı Birimi (RRDD), 2. İnsan Hakları Sözleşmeleri Birimi (HRTD), 3. Saha Operasyonları ve Teknik İşbirliği Birimi (FOTCD), 4. İnsan Hakları Konseyi ve Özel Prosedürler Birimi (HRCSPD). İlgili idari birimler, temel idari faaliyetlerin yanı sıra programlama, koordinasyon ve sivil toplumla ilişkiler dahil diğer tüm faaliyetlerden sorumludur. Yüksek Komiserliğin New York Ofisi ise, Komiseri New York'ta temsil eder ve insan hakları standartlarının New York'ta yerleşik organların ve ajansların çalışmalarına ve politika geliştirme süreçleri ve kamuyu aydınlatma inisiyatiflerine entegrasyonu için çalışmalar yürütür.

Ana hatlarıyla açıklanan anılan idari yapılanmasının yanı sıra, yıllar içinde BMİHYK, dünya çapında sahadaki varlığını da artırmıştır. İnsan haklarının teşviki ve korunmasında, ulusal kurumların ve sivil toplumun güçlendirilmesine yardımcı olmak, "BM Ülke Takımları" ve "BM Barış Misyonlarının" görevlerine insan hakları perspektifinin entegre edilmesinde rol oynayan BMİHYK'nın, yönetim merkezi dışındaki yerlerdeki mevcudiyeti önem taşımaktadır.

The Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights (OHCHR) was established in 1994. The High Commissioner heads the OHCHR. It is a part of the United Nations Secretariat. The thematic priorities of the OHCHR are strengthening international human rights mechanism; enhancing equality and countering discrimination; combating impunity and strengthening rule of law; widening the democratic sphere; and early warning and protection of human rights in situations of conflict, violence and insecurity. It also supports the work of the United Nations human rights mechanisms, including those of the Human Rights Council.

The OHCHR has its headquarters in Geneva. In addition to the Executive Office of the High Commissioner and a number of units that report to the Deputy High Commissioner, OHCHR has four major divisions: 1. The Research and Right to Development Division (RRDD), 2. The Human Rights Treaties Division (HRTD), 3. The Field Operations and Technical Cooperation Division (FOTCD), 4. The Human Rights Council and Special Procedures Division (HRCSPD). Dedicated sections of Executive Direction and Management are responsible for core administrative functions, programming, coordination and other functions, including relation to civil society. The New York Office of OHCHR represents the High Commissioner in New York and works for the effective integration of human rights standards into the work of the New York-based organs and agencies, policy development processes and public information initiatives.

Over the years, OHCHR has also increased its global presence in the field. The OHCHR, which promotes and protects human rights, provides support to regional offices and civil society and is instrumental in the integration of human rights to "UN Country Teams" and "UN Peace Missions" mandates, has presences away from Headquarters which are equally vital.

Dr. Ahmet ULUTAŞ

Esasen BMİHYK'nın, dünya çapında insan hakları alanında gerçekleştirdiği faaliyetlerin değişik görünüşleri bulunmaktadır. Şöyle ki, BMİHYK, sadece ülkelerdeki insan hakları durumunu izlemekle kalmamakta ayrıca BM üyesi ülkelerin ve diğer yükümlülük taşıyanların insan hakları sorunlarını çözmeleri için kapasite inşasına da yardım etmektedir. BMİHYK'nın sahadaki varlığının görünüm tarzları aşağıda sıralanmıştır:

Bunların başında "Ülke Ofisleri" ve "Müstakil Ofisler" gelmekte olup bunlar açılırken BMİHYK, insan haklarının teşviki ve korunmasına ilişkin görev tanımı konusunda ev sahibi ülke hükümetiyle görüşmeler yapar. Bu bağlamda, 2016 sonu itibarıyla, Bolivya, Kamboçya, Kolombiya, Guatemala, Guinea, Honduras, Moritanya, Meksika, İşgal Altındaki Filistin Bölgeleri (Müstakil Ofis), Kosova, Togo, Tunus, Uganda ve Yemen'de BMİHYK Ofisleri bulunmaktadır. Ülke

Ofislerinin faaliyetleri; izleme, kamusal raporlama, teknik yardım sağlama ve insan hakları sorunlarını çözmeye uzun vadeli ulusal kapasite geliştirmeyi kapsar.

Belirtildiği üzere BMİHYK, insan haklarının korunması ve teşviki alanında

çalışan bir BM organıdır. Bununla birlikte, diğer tüm BM aktörlerinin de operasyonlarında, insan haklarının korunmasında oynadıkları roller bulunmaktadır. Bu bakımdan BMİHYK, insan haklarını tüm BM Barış görevlerine entegre etmeyi hedeflemektedir. Buna göre BMİHYK, Afganistan, Burundi, Merkezi Afrika Cumhuriyeti, Fildişi Sahili, Demokratik Kongo Cumhuriyeti, Guinea-Bissau, Haiti, Irak, Liberya, Libya, Mali, Kosova, Somali, Güney Sudan ve Darfur'daki (Sudan) toplam 15 BM Barış Misyonunun insan hakları birimlerinde görev yapan 900 civarındaki ulusal ve uluslararası insan hakları görevlisi ve destek elemanına katkı sunmuş, destek sağlamıştır.

OHCHR addresses a broad range of human rights challenges worldwide. Not only does OHCHR monitor the human rights situation, but it also helps build the capacity of United Nations Member States and other duty-bearers to address human rights issues. The following are OHCHR's field presences: "Country Offices" and "Stand-alone Offices".

In establishing country offices and stand-alone offices, OHCHR negotiates with the host government a full mandate that includes both human rights protection and promotion. Since the end of 2016, OHCHR had offices in Bolivia, Cambodia, Colombia, Guatemala, Guinea, Honduras, Mauritania, Mexico, the Occupied Palestinian Territories (stand-alone offices), Kosovo (Serbia), Togo, Tunisia, Uganda and Yemen. Activities by country offices

include monitoring, public reporting, provision of technical assistance, and the development of long-term national capacities to address human rights issues.

OHCHR is a United Nations entity for the protection and promotion of human rights, but all UN actors have a role to play in protecting human rights in their operations. In this respect, OHCHR seeks to integrate human rights in all components of UN peace missions. Accordingly, OHCHR supported nearly 900 international and national human rights officers and support staff in 15 Human Rights Components of UN peace missions in Afghanistan, Burundi, Central African Republic, Côte d'Ivoire, Democratic Republic of the Congo, Guinea-Bissau, Haiti, Iraq, Liberia, Libya, Mali, Kosovo (Serbia), Somalia, South Sudan and Darfur (Sudan).

Dr. Ahmet ULUTAŞ

BMİHYK'nın 12 Bölgesel Ofisi/Merkezi bulunmaktadır. Söz konusu Bölgesel Ofisler/Merkezler şunlardır: Doğu Afrika için (Addis Ababa), Güney Afrika için (Pretoria), Batı Afrika için (Dakar), Merkezî Amerika için (Panama City), Güney Amerika için (Santiago, Şili), Avrupa için (Brüksel), Merkezi Asya için (Bişkek), Güneydoğu Asya için (Bangkok), Pasifik için (Suva) ve Ortadoğu ve Kuzey Afrika için (Beirut).

BMİHYK'nın ayrıca "Merkezi Afrika için İnsan Hakları ve Demokrasi Bölgesel Merkezi" Kamerun'da (Yaoundé) ve "Güney Batı Asya ve Arap Bölgesi Eğitim ve Dokümantasyon Merkezi" ise Katar'da (Doha) bulunmaktadır. Bölgesel Ofisler kendi bölgelerinde insan haklarının teşviki ve

korunmasında, Afrika Birliği gibi bölgesel teşkilatlarla birlikte çalışmak dahil çeşitli roller oynamaktadırlar.

İnsan Hakları Danışmanları ise BM Yerleşik Koordinatörlerinin talebi üzerine, BMİHYK tarafından BM Ülke

Takımlarını desteklemek üzere sahada görevlendirilen uzmanlardır. Danışmanlar, görev yaptıkları ülkelerdeki insan hakları durumunu izler, analiz eder ve BM Yerleşik Koordinatörleri ile BM Ülke Takımlarına, insan haklarının teşviki ve korunması amacıyla ulusal ve kurumsal kapasite inşasına veya güçlendirilmesine ilişkin genel stratejiler konusunda danışmanlık yaparlar. İnsan Hakları Danışmanları ayrıca, insan hakları standartlarının en iyi nasıl teşvik edileceği ve uygulanacağı konularında ulusal aktörlerle de (hükümetler ve sivil toplum) yakın ilişki kurarlar. BMİHYK'nın; Bangladeş, Çad, Dominik Cumhuriyeti, Ekvador, Honduras, Jamaika, Kenya, Madagaskar, Malavi, Maldivler, Moldova, Nijerya, Panama (UNDG-LAC), Papua

OHCHR has 12 regional offices/centres covering East Africa (Addis Ababa), Southern Africa (Pretoria), West Africa (Dakar) Central America (Panama City), South America (Santiago, Chile), Europe (Brussels), Central Asia (Bishkek), South East Asia (Bangkok), Pacific (Suva) and the Middle East and North Africa (Beirut).

OHCHR also has a Regional Centre for Human Rights and Democracy for Central Africa in Cameroon (Yaoundé) and a "Training and Documentation Centre for South West Asia" in Qatar (Doha). Regional Offices have a crucial role to play in promoting and protecting human rights in countries of their region, including by working with

regional bodies, such as the African Union.

Human Rights Advisors are experts deployed by OHCHR to the field to support UN country Teams following the request of UN Resident Coordinators.

They follow up and

analyse the human rights situation in the country in which they serve and advise the UN Resident Coordinator and the UN Country Team as a whole on strategies to build or strengthen nations' capacities and institutions in promoting and protecting human rights. They also engage with national actors (governments and civil society) on how to best promote and implement human rights standards. OHCHR has 28 Advisers in Bangladesh, Chad, Dominican Republic, Jamaica, Kenya, Madagascar, Malawi, Maldives, Moldova, Nigeria, Panama (UNDG-LAC), Ecuador, Honduras, Papua New Guinea, Paraguay, Philippines, Russia, Rwanda, Sierra Leone, Southern Caucasus (Tbilisi), Sri Lanka, Tajikistan, Tanzania, Timor

Yeni Guinea, Paraguay, Filipinler, Rusya Federasyonu, Ruanda, Sierra Leone, Güney Kafkaslar (Tiflis), Sri Lanka, Tacikistan, Tanzanya, Timor Leste, Tayland (UNDG Asya-Pasifik, Bangkok), Ukrayna, ve Zambiya'nın yanı sıra Sırbistan ve Makedonya'daki iki ulusal danışmanla birlikte toplam 28 danışmanı bulunmaktadır.

Öte yandan, yine BMİHYK bünyesinde bulunan "Hızlı Yanıt Verme Birimi", personelini süratle sahaya sürerek BMİHYK'nın alandaki çalışmalarını destekler. Birim, insan hakları ve insani acil durumlarda süratle görevlendirilebilecek bir iç nöbetçi personel listesini yönetir ve BMİHYK'nın sahadaki ofislerine ilave kapasite sağlayabilir. Üye devletlerin talebi üzerine BMİHYK, sıklıkla ciddi insan hakları ihlalleri ve suiistimalleri iddialarını araştıran araştırma (*fact-finding*) misyonları ve soruşturma komisyonları yürütür veya destekler. Hızlı Yanıt Verme Birimi yakın dönemde, İnsan Hakları Konseyi tarafından görevlendirilen İşgal Altındaki Filistin Bölgeleri, Kuzey Kore ve Suriye (2011'den bu yana devam eden) hakkındaki araştırma misyonları veya soruşturma komisyonlarının oluşturulmasını yürütmüş veya koordine etmiştir.

Genel Sekreter tarafından görevlendirilen Merkezi Afrika Cumhuriyeti Hakkındaki Soruşturma Komisyonu ve İnsan Hakları Konseyi tarafından görevlendirilen BMİHYK'nın Sri Lanka Araştırmaları buna örnek olarak gösterilebilir. BMİHYK'nın Irak Misyonunda olduğu gibi, Gazze ve Eritre hakkında da tamamı İnsan Hakları Konseyi tarafından görevlendirilmiş olan soruşturma komisyonları oluşturulmuştur. Hızlı Yanıt Verme Birimi ayrıca, Lübnan'da yerleşik bir insan hakları izleme takımı oluşturmuş ve Mali, Merkezi Afrika Cumhuriyeti ve Ukrayna'ya araştırma takımları göndermiştir. Bunun yanı sıra BMİHYK personeli, Filipinler, Myanmar ve Lübnan'da insani krizlere yanıt vermek üzere görevlendirilmişlerdir.

Leste, Thailand (UNDG Asia-Pacific, Bangkok), Ukraine, and Zambia, as well as two national Advisers in Serbia and Macedonia.

OHCHR's "Rapid Response Unit" supports the work of OHCHR by swiftly deploying personnel to the field. The Unit manages an internal roster of staff who can be rapidly deployed in human rights and humanitarian emergencies, and can provide surge capacity to OHCHR field offices. At the request of Member States, OHCHR often conducts or supports fact-finding missions and commissions of inquiry that investigate serious allegations of human rights violations and abuses. The Rapid Response Unit has, in recent times, conducted or coordinated the establishment of fact-finding missions or commissions of inquiry mandated by the Human Rights Council on the Occupied Palestinian Territories, Democratic People's Republic of Korea and Syria (on-going since 2011).

The Commission of Inquiry on Central African Republic, mandated by the Secretary General, and the OHCHR Investigations on Sri Lanka, mandated by the HRC can be cited as such examples. Commissions of Inquiry on Gaza and Eritrea are also established, as is an OHCHR Mission to Iraq, all mandated by the HRC. Additionally, the Rapid Response Unit has established a human rights monitoring team based in Lebanon and sent fact-finding teams to Mali, Central African Republic and Ukraine. In response to humanitarian crises OHCHR staff have been deployed to the Philippines, Myanmar and Lebanon.

ADALET BAKANI ABDULHAMİT GÜL, TRT HABER'DE GÜNDEMİ DEĞERLENDİRDİ

MINISTER OF JUSTICE ABDULHAMİT GÜL EVALUATES AGENDA ON TRT NEWS

Yeni çıkan 694 sayılı KHK'nın ve gündemin değerlendirilmesi ile ilgili olarak TRT Haber kanalına röportaj veren Sayın Bakanımız; söz konusu KHK'da olağanüstü dönemde, Türkiye'de toplumun refahı için özellikle zaruri hususlarla ilgili gerekli görülen değişikliklerin yapıldığını belirtti.

Sayın Bakanımız, bu anlamda uluslararası hukukta atılacak adımlarla ve FETÖ gündemiyle ilgili de açıklamalarda bulundu.

694 sayılı KHK'da düzenlenen İnsan Hakları Daire Başkanlığının, yeni açılan bir kurum olmadığını, ama daha önce müstakil bir hüviyette bulunmadığını belirten Sayın Bakanımız; Başkanlığın, Türkiye'nin insan hakları alanında uluslararası toplumun bir parçası olarak önemli reformlar yaptığını vurguladı. Bu anlamda Sayın GÜL, "İnsan Hakları Dairesini müstakil bir daire haline getiriyoruz. Bu sayede Ülkemiz insan hakları alanında uluslararası toplum ve kurumlarla daha yoğun bir iş birliği içine girmiş olacak, ayrıca yurt dışına açılacak adli müşavirliklerin sayısını da arttırarak, insan hakları bağlamında Ülkemizde yapmış olduğumuz reformları daha iyi anlatma imkânına kavuşmuş ve AİHM ile de ortak diyalogları daha kurumsal bir hale getirmiş olacağız." açıklamasını yaptı.

Sayın Bakanımız, FETÖ ile mücadelenin de kararlılıkla devam ettiğini, ancak FETÖ mensuplarına da diğer bazı terör örgütü üyelerinin belli ülkelerden iadesinin istenmesine rağmen, bu talebin yerine getirilmediğini hatırlatarak, terörün bütün insanlığın ortak düşmanı olduğunu vurguladı. "İyi terörist, kötü terörist" diye bir ayrımın olamayacağına işaret eden GÜL, "Türkiye, insanlığa karşı suç işlemiş bütün örgütlere karşı uluslararası toplumla iş birliği yapan bir ülkedir, ama bu hususta bazı ülkelerden bu duyarlılığı göremiyoruz. Bu konudaki mücadelemizde yazılı ve sözlü taleplerimizi yeniliyoruz ve umarız bu konudaki hassasiyeti her ülke yerine getirir." diye konuştu.

ABD'de bulunan FETÖ elebaşı Fetullah Gülen'in iadesinde ısrarlı olduklarını söyleyen GÜL, Sayın Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip ERDOĞAN'ın ziyaretlerinde de bu konunun gündem olduğunu söyledi. ABD'nin iadeyi kabul etmemesinin terör örgütlerinin yanında durma anlamında kendi itibarını etkileyeceğini, Ülkemizin terör örgütlerinin mutlaka yargılanmasının sağlanması için taleplerini yenileyeceği değerlendirmesinde bulundu.

In interview with TRT News, the Minister evaluated the new decree law numbered 694 the agenda, stating that the necessary revisions, particularly in matters deemed essential, have been made in the state of emergency decree-law for Turkey's welfare.

The minister made a statement on the steps to be taken in line with international law and the agenda on FETÖ.

He noted that, as regulated in the 694 numbered decree law, the Department of Human Rights is not a newly established organization, but that formerly it had not functioned autonomously. The minister highlighted significant reforms the department has made in Turkey in the field of human rights.

Gül said, "The Department of Human Rights is being transformed into an independent department. Thus, Turkey will be able to work in comprehensive collaboration with international communities and organizations in the field of human rights. Furthermore, we will attain the opportunity to better explain reforms that Turkey has accomplished so far in human rights and have our common dialogue with AIHM institutionalized by increasing the number of judicial advisories abroad,"

The minister said that the unwavering fight against FETÖ continues, adding that even though requests for the extradition of FETÖ members or members of other terrorist organizations were made to certain countries, he pointed out that these demands were not met, further asserting that terror is the common enemy of all humanity. Gül averred, "there is no good terrorist or bad terrorist" and that "Turkey is in coalition with international society in its fight against organizations that commit crimes against humanity, yet some countries do not hold like sentiments. We extend a written and verbal renewal of our commitment to this fight and trust that each country will act with sensitivity on the matter".

Gül urged the extradition of Fetullah Gülen, the FETÖ ringleader, from the USA, and stated that this issue was on the agenda during President Recep Tayyip Erdoğan's visit. He pointed out that USA's refusal to extradite Gülen would tarnish its reputation as a successful partner in the fight against terrorism and that requests would be renewed to ensure that terrorist organisations be tried.

BOZDAĞ CUMHURBAŞKANIMIZIN ABD ZİYARETİNE KATILDI

BOZDAĞ PARTICIPATED IN THE PRESIDENT'S VISIT TO THE USA

Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan 15-16 Mayıs 2017 tarihlerinde Amerika Birleşik Devletleri (ABD) Başkanı Donald Trump ile görüşmek ve çeşitli temaslarda bulunmak maksadıyla ABD'ye resmi bir ziyaret gerçekleştirmiştir.

Our President Mr. Recep Tayyip Erdoğan paid an official visit to the USA in order to hold talks with the US President Mr. Donald Trump and various meetings with parties on 15-16 May 2017.

Ziyaret kapsamında Cumhurbaşkanımız Erdoğan'ın başkanlığındaki heyette yer alan Adalet Bakanı Bekir Bozdağ, ABD Başkanı Trump tarafından Beyaz Saray'da Cumhurbaşkanımız Erdoğan'ın onuruna verilen öğle yemeğine ve heyetlerarası gerçekleştirilen görüşmelere katılmıştır.

Within the scope of the visit, Justice Minister Bekir Bozdağ, who took part in the delegation under the leadership of our President Erdoğan, attended the official lunch in the White House given in the honor of our President Erdoğan, and also attended meetings between the delegations.

GÜNEY KORE CUMHURİYETİ BÜYÜKELÇİSİNİN ZİYARETİ

AMBASSADOR OF REPUBLIC OF SOUTH KOREA VISITS MINISTRY

Güney Kore Cumhuriyeti Büyükelçisi Yunsoo CHO, 7 Haziran 2017 tarihinde Bakan Bozdağ tarafından kabul edilmiştir.

Minister Bekir Bozdağ received Yunsoo CHO, Ambassador of the Republic of South Korea on 7 June 2017.

Görüşmede, 2017 yılının iki ülke arasındaki diplomatik ilişkilerin kurulmasının 60. yıl dönümü olması ve aynı zamanda "Türkiye-Kore Karşılıklı Kültür Yılı" olarak belirlenmesine vurgu yapılarak; önümüzdeki dönemde mevcut iki ülke arasındaki adli işbirliğinin daha da güçlendirilmesi konusunda mutabık kalınmıştır.

The emphasis was on the year 2017, marking the 60th anniversary of bilateral diplomatic relations and Turkey-Korea Culture Year. On this occasion, the two countries agreed to further enhance the current mutual cooperation.

“Yabancı Terörist Savaşçılar” (YTS) sorunu, 1979 yılında Afganistan’ın işgaline karşı gelişen direnişe katılanlar ile Çeçenistan, Irak ve Bosna Hersek’te meydana gelen işgal ve iç savaşlar sırasında, dünyanın diğer bölgelerinden savaşmak amacıyla bu ülkelere savaşçıların gelmeleri ile belirgin olarak ortaya çıkmaya başlamıştır. Söz konusu ülkelerdeki karışıklıkların, kısmende olsa, barış anlaşmaları ile ortadan kaldırılması üzerine, bu savaşçıların dünyanın diğer merkezi otorite boşluğu yaşanan bölgelerine ve çatışma alanlarına geçiş yaparak buralarda mevcut egemen güçlerle savaşmaya başlamaları üzerine YTS sorunu uluslararası bir boyuta taşınmıştır.

Ortaya çıkışı ve gelişimi temel itibarıyla böyle olmakla beraber esas itibarıyla Birleşmiş Milletler (BM) ve Avrupa Konseyinin (AK) özellikle Amerika Birleşik Devletleri (ABD) ve başlıca Avrupa ülkelerinin gündemine; Irak ve Suriye’de meydana gelen karışıklıklar, çatışmalar ve otorite boşluğundan faydalanan bazı grupların Irak ve Şam İslam Devleti (DAEŞ) adı altında terörist faaliyetlere girişmesi ve Dünya’nın çeşitli bölgelerinden terörizm amacıyla buralara intikal eden örgüt üyelerinin sayısının artmaya başlamasından sonra gelmeye başlamıştır.

BM Güvenlik Konseyi’nin (BMGK) 24 Eylül 2014 tarihinde oybirliğiyle aldığı 2178 (2014) sayılı Kararı ile, tüm üye ülkeler, YTS’lere katılımın önlenmesi, bu kişilerin seyahatlerine mani olunması, bu tür oluşumların finansmanlarının engellenmesi ve radikalleşmenin önüne geçilmesi ile ilgili idarî ve adlî tüm tedbirleri almakla yükümlü kılınmıştır. Bu karar ile aynı zamanda, bahsi geçen hususlardaki ülke uygulamalarının yeknesaklık kazanması amaçlanmıştır.

The problem of “Foreign Terrorist Fighters” (FTF) arose notably with those participating in the resistance against the occupation of Afghanistan in the year 1979, the occupations occurring in Chechnya, Iraq and Bosnia-Herzegovina and the civil war, and fighters travelling to these countries from other regions of the world to engage in war. The disarray in the given countries was, to a certain extent, annihilated with peace agreements. The FTF crisis acquired an international magnitude due to fighters sequeing to conflict zones and other regions confronted with a central authority gap and engaging in war with the present sovereign power in these regions.

Though the emergence and development of the FTF’s is as mentioned above, the problem became an item on the agenda of the United Nation (UN) and European Council (EC), particularly the United States of America (USA) and major European countries after the disarray in Iraq and Syria, with certain groups exploiting conflicts and the authority gap and undertaking terrorist activities under the name of the Islamic State of Iraq and the Levant (DAESH) and with the increase in the number of organization members moving from various regions across the globe to these areas with the purpose of terrorism.

With the unanimous adoption of resolution 2178 on 24 September 2014 by the United Nations Security Council (UNSC), all member States are obliged to take administrative and legal measures to prevent participation in FTF, interdict these people from travelling, prevent the funding and avoid the radicalization of such groups. This resolution also intends to secure uniformity in the execution of the aforementioned practices in each State.

Mustafa DÜNDAR

AK tarafından üye ülkeler arasında olabilecek uygulama farklılıklarını ortadan kaldırılarak terörizmle mücadeleyi etkin olarak sağlamak üzere 2005 yılında AK Terörizmin Önlenmesi Sözleşmesi hazırlanmıştır.

Son yıllarda bazı Avrupa ülkelerinde meydana gelen ölümlü saldırıların artması, yabancı bir ülkeye savaşmak amacıyla hareket edenlerin sayılarının hızla çoğalması

ve ortaya çıkan sosyal ve toplumsal sorunlar karşısında anılan sözleşme hükümlerinin yetersiz kalması üzerine, bu sözleşmeye ek bir protokolün hazırlanmasına karar verilmiştir. Ayrıca, BMGK'nın 2178 sayılı kararını AK'ye üye ülkelerde yasal olarak bağlayıcı bir çerçeveye

oturttmak, özellikle bu kararın 4 ilâ 6 ncı maddelerinin uygulanmasını temin ve takip etmek hedeflenmiştir.

2014 yılında hazırlıklarına başlanan AK Terörizmin Önlenmesi Sözleşmesine Ek Protokol 19 Mayıs 2015 tarihinde Bakanlar Komitesince kabul edilmiştir. Bunun üzerine, 22 Ekim 2015 tarihinde Riga/Letonya'da imzaya açılan "AK Terörizmin Önlenmesi Sözleşmesi Ek Protokolü (CETS No. 217) şu ana kadar 31 ülke tarafından imzalanmıştır. Ülkemiz tarafından da 22 Ekim 2015 tarihinde imzalanan Protokolün uygun bulunduğu dair kanun tasarısının Türkiye Büyük Millet Meclisi (TBMM) Dışişleri Komisyonu tarafından TBMM Genel Kuruluna sevkine karar verilmiştir.

Council of Europe drew up the Convention on the Prevention of Terrorism in 2005 to eliminate possible differences among member States so as to ensure that the fight against terrorism is effective.

It was decided that an additional Protocol be prepared due to the insufficiency of the provisions of conventions made to tackle the increasing number of fatal attacks in

Europe in the recent years, the rapid surge in the number of persons moving from one country to another to wage war and the surfacing of social problems. Additionally, the aim is to situate resolution 2178 of UNSC within a legally binding framework for member States of the EC and particularly to

ensure and monitor the practice of articles 4 and 6.

The Additional Protocol to Council of Europe Convention on the Prevention of Terrorism, the preparations of which had started in the year 2014, was approved by a committee of ministers on 19 May 2015. Thereupon, the Additional Protocol to Council of Europe Convention on the Prevention of Terrorism (CETS No.217), opened for signature in Riga/Latvia on 22 October 2015, has been ratified by 31 States up until now. The draft law ratifying the protocol which was signed by Turkey on 22 October 2015 was sent from the Committee on Foreign Affairs of the Grand National Assembly of Turkey (TBMM) to the Committee on Foreign Affairs to the General Assembly of the Grand National Assembly of Turkey.

Ek Protokolün temel amacı, Terörizmin Önlenmesi Avrupa Sözleşmesine bir ek yapılarak YTS ile yakın ilişki içerisinde bulunan bir takım eylemlerin cezalandırılmasını sağlamaktır.

Uluslararası düzeyde suç ihdasına kaynak teşkil etmesi amaçlanan söz konusu protokol terörizm amacıyla bir oluşuma veya gruba katılmak, terörizmle ilgili eğitim almak ve terörizm amacıyla yurtdışına seyahat etmek, bu tür seyahatleri finanse etmek, organize etmek veya kolaylaştırmak gibi, daha önce uluslararası hukukta tanımlanmamış kavramlara dair hukuksal standartlar getirmektedir.

Söz konusu Protokol ile taraf devletlere; bir terörist oluşum veya gruba katılmak amacıyla yurt dışına seyahat etmek veya terörizm amacıyla yabancı bir ülkeye seyahat etmeye teşebbüs eylemlerinin de terörizm suçu kapsamında değerlendirilmesi ve ceza yaptırımına bağlanması yükümlülüğü getirilmektedir.

Ayrıca, terörizm amacıyla ikamet edilen veya vatandaşı olunan ülke toprakları dışına yapılan seyahatlere yardımcı olma veya kolaylaştırma fiillerinin de taraf ülkelerce cezayı gerektiren bir suç olarak düzenlenmesi beklenmektedir. Öte yandan, YTS'lere finans desteği temin edilmesi, özel öneminden dolayı yardım fiiller kapsamında değil, ayrıca ve müstakil olarak Protokol hükmüyle düzenlenmiştir. Bu sebeple, Protokolü imzalayan ülkelerce, terörizm amacıyla yurt dışına seyahat etmeyi mümkün kılacak maddi desteğin tamamının veyahut bir kısmının sağlanması ya da toplanmasının terör suçu olarak düzenlenmesi taahhüt edilmiş olmaktadır.

Protokol'e göre, terör suçlarıyla ilgili düzenlemeler yapılırken; insan haklarına, temel özgürlüklere, hukukun üstünlüğüne ve demokratik değerlerin yanı sıra uluslararası hukukun temel ilkelerine aykırı hükümlere yer vermemek gerekmektedir. Yine Protokol kapsamında yer verilen terör suçları bastırırken, Avrupa ve uluslararası

The primary purpose of the Additional Protocol to the Council of Europe Convention on the Prevention of Terrorism is to ensure that activities linked with Foreign Terrorist Fighters are penalized.

The Protocol in question, intended as a resource for the constitution of an offence at an international level, affords legal standards to previously undefined notions in the international legal system, such as joining a group with the intention of engaging in terrorism, undergoing training in terrorism, travelling abroad for the purpose of terrorism, funding, organizing or facilitating such travel.

The Protocol in question stipulates the obligation to incriminate and impose penalty on activities such as travelling abroad for the purpose of joining a terrorist group or attempting to travel abroad for the purpose of terrorism on the contracting States.

Additionally, acts such as assisting or facilitating travel beyond country of residence or citizenship are expected by contracting States, to be recognized as criminal offences. On the other hand, procurement of funding to Foreign Terrorist Fighters is not constituted as acts of assistance due to its distinctive significance. It is set separately and individually by the provisions of the Protocol. For this reason, with the Protocol signed by the contracting states, it is stipulated that collecting, procuring or raising all or some of the funds to render travel abroad for terrorism possible is an offence of terror.

When making alterations in the Protocol, provisions incompatible with human rights, inherent natural rights, the rule of law and democratic values, as well as the fundamental principles of international law must be excluded. When issuing offences of terror within the context of the Protocol, the rights to free movement, freedom of expression, freedom of association, right to

insan hakları belgelerinde yer alan serbest dolaşım hakkı, ifade özgürlüğü, örgütlenme özgürlüğü, din özgürlüğü ve “hukukun üstünlüğü” ilkesine saygı gösterilmesi gerekir. Bununla birlikte, yukarıda belirtilen haklardan bazılarında aykırı kısıtlama getirilmesinin gerekmesi halinde ise, oluşturulacak kuralın orantılılık ilkesine uygun olarak meşru amaçlara ve demokratik toplum düzeni kurallarına uygun olması gerekmektedir. Ancak her halükarda, cezaların geriye yürütülmemesi, işkence ve diğer zalimane, insanlık dışı veya onur kırıcı muamelede bulunmama prensiplerinin mutlak ve dokunulmaz sınırlar olduğu göz önünde bulundurulmalıdır.

Terörizm ve teröristlerle etkin mücadele edilmesi, taraflar arasında zamanında bilgi alışverişinin güçlendirilmesi, soruşturma işlemlerinin etkili bir şekilde yapılması ve alınacak tedbirlerin zaman kaybedilmeksizin hayata geçirilebilmesi için üye ülkeler arasında irtibatı temin etmek üzere haftanın 7 günü 24 saat müsait olacak ve süratli bir şekilde iletişim sağlama kapasitesine sahip bir irtibat kişisi belirlenmesi kabul edilmiştir. Böylece, YTS'lerin taraf devletlerin topraklarında kesintisiz olarak takibi sağlanarak terörizmle etkili bir mücadele ortaya konulması amaçlanmıştır.

freedom of religion, and the principle of the “rule of law” detailed in European and international documents on human rights should be respected. Should there arise a need to impose incompatible limitations on any one of the aforementioned rights of persons, the provision must conform to legitimate aims and rules governing the democratic social order in accordance with the principle of proportionality. However, it must be noted that there are absolute and inviolable boundaries to the principles of non-retroactivity of penalties and restraint from torture and other inhuman or degrading treatment.

It has been decided that a contact person, available around the clock 7 days a week and able to provide prompt communication, will be designated to ensure communication among member States to enhance prompt exchange of information among parties, effectively carry out investigations and expeditiously apply the necessary precautions needed to effectively counter terror and terrorism. Thus, by ensuring the continual tracking of Foreign Terrorist Fighters in territories of contracting States, terrorism can be efficiently countered.

TÜRKİYE-ABD ADALET BAKANLARI ARASINDA GÖRÜŞME

MEETING BETWEEN TURKISH AND AMERICAN MINISTERS OF JUSTICE

Adalet Bakanı Bekir Bozdağ ve beraberindeki heyet 7-11 Mayıs 2017 tarihlerinde Amerika Birleşik Devletleri'ne (ABD) bir ziyaret gerçekleştirmiştir. Bozdağ'a eşlik eden heyette FETÖ soruşturmasını yürüten 3 Cumhuriyet Savcısı da yer almıştır.

Sayın Bozdağ, ziyaret kapsamında ABD Adalet Bakanı Jeff Sessions ile bir araya gelmiştir. Vaşington'da Adalet Bakanlığı binasında gerçekleştirilen görüşmede, Bozdağ,

Sessions'dan Gülen'in geçici tutuklanmasına ve iadesine ilişkin gönderilen dosyaların en kısa sürede mahkemeye intikal ettirilmesini istemiştir. Yapılan görüşmede ayrıca, Türkiye ile ABD arasında adli işbirliği kapsamındaki diğer konular ele alınmıştır.

Ziyaretin 9-10 Mayıs tarihlerindeki bölümünde ise, iki ülke teknik heyetleri FETÖ elebaşının iadesi talebine ilişkin ayrıntılı bilgi alışverişinde bulunulmuştur.

Minister of Justice Bekir Bozdağ and his delegation paid a visit to the United States of America (USA) on 07-11 May 2017. The delegation accompanying Bozdağ included three

Public prosecutors carrying out FETÖ investigations.

Mr. Bozdağ met with the US Attorney General Jeff Sessions in his visit. During the meeting held in the building of the Justice Department in Washington DC, Bozdağ requested

Sessions to ensure provisional arrest of Gülen and sending the extradition files to the relevant court as soon as possible. Other issues within the scope of judicial assistance between Turkey and the USA were also addressed in the meeting.

Technical delegations of both countries exchanged detailed information on extradition request concerning the ringleader FETÖ during the other segment of the visit on 09-10 May 2017.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLE AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ ARASINDA SUÇLULARIN GERİ VERİLMESİ VE CEZA İŞLERİNDE KARŞILIKLI YARDIM ANTLAŞMASI

Kanun Numarası : 2312

Kabul Tarihi : 08/10/1980

Yayımlandığı Resmî Gazete : Tarih: 20/11/1980 Sayı : 17166

MADDE 9

ALINACAK ÖNLEMLER

Sözleşen Taraflar, geri verme istemine ilişkin bilgi ve belgelerin alınmasından sonra, istenen kişinin aranması da dahil olmak üzere gerekli tüm önlemleri alacaklardır.

Aranan kişi, bulunduğu, İstenilen Taraf yetkili makamları karara varıncaya kadar, tutukluluk altında bulundurulacaktır. Geri verme istemi kabul edildiği takdirde, tutukluluk hali teslimine deyin sürdürülecektir.

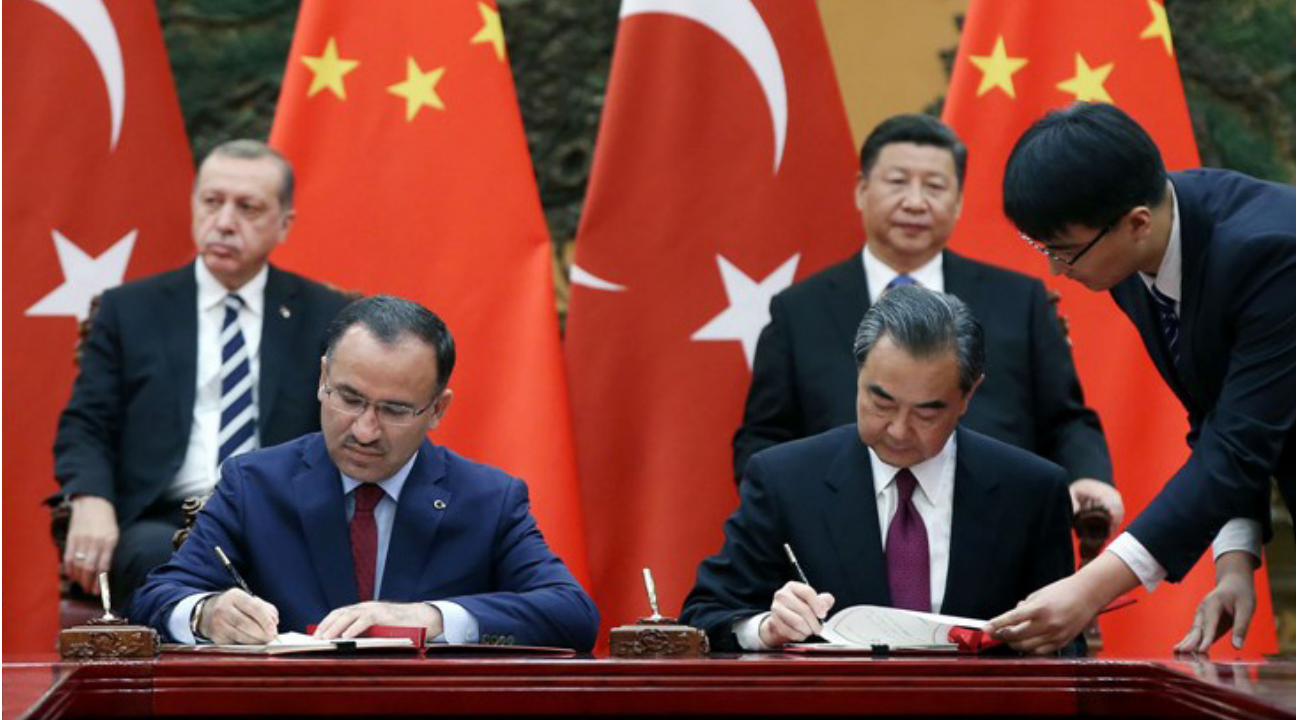

ÇİN HALK CUMHURİYETİ İLE SUÇLULARIN İADESİ ANDLAŞMASI İMZALANDI

EXTRADITION TREATY SIGNED WITH PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA

Birçok ülkenin devlet veya hükümet başkanlarının iştirak ettiği 14-15 Mayıs 2017 tarihli “Kuşak ve Yol Uluslararası İşbirliği Forumu” öncesinde, 13 Mayıs 2017 tarihinde Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan ile Çin Halk Cumhuriyeti Devlet Başkanı Şi Jinping’in başkanlıklarında Türk ve Çin heyetleri arasında ikili görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Görüşmeler kapsamında, “Türkiye Cumhuriyeti ile Çin Halk Cumhuriyeti Arasında Suçluların İadesi Andlaşması” Adalet Bakanı Bekir Bozdağ ile Çin Dışişleri Bakanı Wang Yi tarafından imzalanmıştır.

Prior to the “Belt and Road International Cooperation Forum,” which took place on 14-15 May 2017 and was attended by the heads of states and governments of various countries, Turkish and Chinese delegations, headed by our President Recep Tayyip Erdoğan and the President of the People’s Republic of China Xi Jinping, held bilateral talks on 13 May 2017. Within the scope of the talks, Minister of Justice Bekir Bozdağ and the Chinese Minister of Foreign Affairs Wang Yi signed the “Treaty Between the People’s Republic of China and the Republic of Turkey on

Ayrıca, 15 Mayıs 2017 tarihinde Bakan Bozdağ ile Çin Adalet Bakanı Zhang Jun arasında bir görüşme gerçekleştirilmiştir. Görüşmede, Türkiye ile Çin’in adli alandaki mevcut karşılıklı işbirliğinin geliştirilmesinin önemine vurgu yapılarak iki ülke arasında imzalanan suçluların iadesi anlaşmasından duyulan memnuniyet dile getirilmiş, terörizmle mücadele başta olmak üzere çeşitli konularda karşılıklı görüş alışverişinde bulunulmuştur.

Extradition.”

Additionally, on 15 May 2017, Minister Bozdağ met with the Chinese Minister of Justice Zhang Jun. The two ministers emphasized the importance of strengthening the existing cooperation between Turkey and China in the legal field, expressed their appreciation over the signing of the extradition treaty and exchanged views on a variety of topics including the combat against terrorism.

Ülkemizde 15 Temmuz 2016 gecesi, hâlen ABD’de yaşayan ve Ülkemize iadesi süreci devam eden Fetullah Gülen’in elebaşı olduğu Fetullahçı Terör Örgütü (FETÖ) mensubu askerler tarafından, örgütün önde gelen sivil yöneticileri koordinesinde hain bir darbe girişimi yapılmış, Türkiye Cumhuriyeti’nin kurumlarına ve sivil vatandaşlarına karşı vahim silahlarla terör saldırılarında bulunulmuştur.

Bu hain girişim, Cumhurbaşkanımızın dik duruşu, halkı meydanlara çağırması ve 79 milyon Türk halkının siyasi görüş farklılıklarını bir tarafa bırakarak, demokrasiye, milli iradeye, Anayasaya, hukukun üstünlüğüne, Cumhurbaşkanına, Meclise ve Hükümete ölümüne sahip çıkması sayesinde başarısız olmuştur. Söz konusu darbe teşebbüsüne katılanlar hakkında çeşitli kamu davaları açılmış olup, bu davalardan bir kısmında sanıklar hakkında suçları sabit görülerek mahkumiyet kararları verilmiş, bir kısmına ilişkin yargılama süreci ise hâlen devam etmektedir.

FETÖ’nün en önemli stratejilerinden birisi, askeriye, adliye, emniyet ve eğitim gibi devletin kritik kurumlarına gayri meşru yollardan sızmak ve bu kurumlarda kritik pozisyonları ele geçirerek, devletin imkan ve insan kaynaklarını kendi örgüt menfaatleri doğrultusunda kullanmaktır. Yargı erkinin bağımsız ve tarafsız doğası, adli kolluk üzerindeki etkisi ve en önemlisi uyuşmazlıklarda son başvuru mercii olması gibi özellikleri sebebiyle örgütün temel hedeflerinden birisi, yargı içindeki varlığını tahkim etmek olmuştur. FETÖ yargıda elde ettiği bu gücü, diğer bir ifadeyle hâkim, savcı ve yardımcı personelden oluşan insan kaynağını, örgüt menfaatleri için hukuku ve adaleti hiçe sayarak kullanmaktan çekinmemiştir.

FETÖ, yargı erki içerisinde yatay ve dikey olarak hiyerarşik şekilde örgütlenmiş ve kendilerinden olmayanları, özellikle de örgütün kişisel çıkar ve menfaatlerine hizmet etmeyen kişileri hedef haline getirerek, onları yargı kararları ile emniyet operasyonlarına konu etmiştir. Taraflı ve delilsiz davalar açarak, delil uydurarak, hukuka aykırı delil elde ederek, bilirkişi raporları gibi delilleri manipüle ederek sistemli, organize ve planlı şekilde hukuk sistemini ve yargıyı kendi lehine kullanmıştır. Bu kapsamda “vip Dinleme, Tahşiye, Balyoz, Ergenekon, Hrant Dink’in öldürülmesi gibi soruşturma ve kovuşturmalardan birkaçına özetle değinmek yararlı olacaktır.

On the night of 15 July 2016, a treacherous coup attempt and a calamitous armed terrorist attack was launched against the institutions and civilians of the Turkish State by soldiers of the Fethullah Terrorist Organization - whose ringleader Fethullah Gülen currently resides in the USA and is undergoing extradition proceedings - orchestrated by its prominent civil administrators.

Standing strong, President Erdoğan called to the nation to take to the streets and 79 million Turks put aside their political views to defend democracy, national will, the constitution, supremacy of law, the President, the parliament and government, thus putting an end to the treacherous attempt. Criminal cases have been initiated against those involved in the coup attempt, in some of which the suspects’ offences have been proven thus, leading to their conviction, while some are currently undergoing a prosecution process.

One of the defining characteristics of FETÖ becomes visible through its infiltration into the Turkish military, judiciary, police corps and educational institutions, and its illegitimate seizure of critical positions in order to use the State’s means and human resources for their ultimate goal.

The primary goal of the organization was to cement its presence within the judiciary considering the independence and impartiality of judiciary power, its influence on judicial police and most importantly it being designated as the highest legal authority for last resort in matters of conflict. FETÖ did not hesitate to use this newly acquired judicial power, in other words the human resources comprised of judges, prosecutors and auxiliary staff, for its own advantage and with no regard for law and justice.

FETO set itself up in a horizontal and vertical organizational structure within the judiciary and targeted those who diverged from their beliefs, who didn’t subserve their interest and put them through police conducted operations made by rulings. The organization deliberately and systematically used the judicial system and jurisdiction in its favor by filing biased lawsuits against them with no sound evidence, fabricating evidence, procuring illegitimate evidence, and manipulating expert reports.

It is useful to briefly touch upon some of the investigations and proceedings, such as VIP wiretapping, Tahşiye, Balyoz, Ergenekon and the assassination of Hrant Dink.

In what is known to the public as “VIP wiretapping”, the phone calls of senior bureaucrats, well known businessmen and journalists, numerous politicians

Kamuoyunda "VIP Dinleme" olarak bilinen soruşturma çerçevesinde, FETÖ'nün emniyet ve yargı içerisindeki elemanları vasıtasıyla, hayali bir terör örgütü (Selam-Tevhit Kudüs Ordusu Terör Örgütü) soruşturması kılıfı altında üst düzey bürokratların, kamuoyunca yakından tanınan işadamları ve gazetecilerin, Başbakan dahil çok sayıda siyasetçinin telefon görüşmeleri, Ceza Muhakemesi Kanununa aykırı olarak dinlenmiş ve kayıt altına alınmıştır. Bu dinlemeleri yapan FETÖ mensupları hakkında kamu davası açılmış olup, bahse konu dava İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesi'nde devam etmektedir. Yine "Tahşiye Soruşturması" olarak bilinen soruşturma kapsamında, söylem ve görüşleri ile Fetullah Gülen'in elebaşı olduğu yapılanmaya muhalefet eden Mehmet Doğan isimli fikir ve kanaat önderinin ve yakınlarının telefonları çeşitli terör örgütleri bahane edilerek dinlenmiş, teknik takip yapılmıştır. Bu izleme sonucunda terör örgütleri ile bir bağlantıları tespit edilemeyince, evine baskın yapılmış, evde çeşitli askeri mühimmat bulundurduğu iddia edilerek Mehmet Doğan ve yakınları 21 aya kadar süren tutuklamalarla karşı karşıya bırakılmıştır. Bununla birlikte, adı geçen şahıs ve yakınları haklarında açılan kamu davasında beraat etmişlerdir.

Bu ve benzeri örgüt faaliyetlerine ilişkin yapılan yargılamalar sonucunda, FETÖ üyelerinin sahte ihbar mektupları, dijital deliller üzerinde manipülasyon yapma, sahte gizli tanık temin etme ve mevcut delilleri aleyhe yorumlayıp masum kişileri terör örgütleri ile irtibatlı gibi gösterdikleri ortaya çıkmıştır. Bu yargılamalar sırasında FETÖ mensubu yargı mensuplarının itirafları da örgütün yargı içindeki yapılanmasını ortaya koymaktadır. Mesela Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından yürütülen soruşturma kapsamında ifade veren eski bir Danıştay Tetkik Hâkimi olan E.B., örgütün yargı içindeki yapılanması hakkında önemli bilgiler vermiştir. Buna göre, FETÖ üyesi yargı mensupları bir taşra bir de devre şeklinde örgütlenmişlerdir. Örgüt mensubu hâkimler hücre tipi kapalı devre şeklinde gizliliğe riayet edilerek düzenli olarak toplantılar yapmaktadır. Örgüt üyeleri kod adı kullanma ve aralarında "ByLock" gibi ancak özel şifre ile girilebilen iletişim programları ile haberleşmek suretiyle gizliliğe son derece hassasiyet göstermektedir. İdari yargı hâkimlerinin tamamından örgüt içi hiyerarşisi çerçevesinde sorumlu İ.A. isimli bir kişi bulunmaktadır.

including the President were wiretapped and recorded with the aid of FETÖ members within the police corps and jurisdiction under a guised fictitious terrorist organization (Selam Tevhid Jerusalem Army Terrorist Organization) investigation, thus violating the Code of Criminal Procedure. A civil law suit, which is currently ongoing at İstanbul 14. Assize Court, was filed against FETÖ members who conducted wiretapping.

Within the scope of what is known as the "Tahşiye Investigation", the opinion leader Mehmet Doğan, who displayed an apparent opposition to the structuring headed by Fethullah Gülen with his commentaries and statements, and his acquaintances were subjected to wiretapping and technical surveillance using various terrorist organizations as an excuse. In consequence of this surveillance, when no connection between themselves and terrorist organizations could be identified Mehmet Doğan was subjected to home raid and was thereupon alleged to be in possession of an assortment of military supplies. He and his acquaintances were then detained for as long as 21 months. Yet, the said person and his acquaintances were acquitted from the civil lawsuit.

The proceedings conducted in regard to the activities of this organization and the like explicitly demonstrate that the FETO members fabricated advice letters, manipulated digital evidence, provided fictitious secret witnesses, interpreted evidence to discredit people, hence created the impression that innocent people were affiliated with terrorist organizations. Furthermore, confessions of members of the judiciary affiliated with the FETO organization during proceedings reveal the structuring of the organization within the judiciary.

Within the scope of the investigation carried out by the Ankara Chief Public Prosecutor's Office, former Council of State Judge-Rapporteur E.B gave substantial information on the structuring of the organization within the judiciary. Accordingly, judiciary members affiliated with FETO organized themselves by province and service groups. Judges affiliated with the organization regularly hold closed circuit cell structure meetings, observing the code of confidentiality. Organization members are particularly sensitive to the protection of confidentiality by using code names and communicating with one another via certain communication applications such as "ByLock" which require a particular password to log in. Within the intra-organizational hierarchical structure, a person by the name of I.A is in charge of all administrative judges.

E.B.'nin beyanına göre idari yargı imamı İ.A. örgütten gelen talepleri Ankara İdare Mahkemelerinde bulunan örgüt üyesi Başkan veya üyelere götürmekte, talebi alan hâkimler bunu emir kabul ederek yerine getirmektedir. Bu konudaki başka bir örnek, FETÖ mensubu hâkimler M.B. ve M.Ö.'nün, yine FETÖ'ye mensup olan ve ağırlıklı olarak emniyet görevlilerinden oluşan 63 tutuklu hakkında verdikleri tahliye kararlarıdır. Bu olaya ilişkin yapılan soruşturmada ilgili hâkimlerin örgüt içi haberleşme aracı olan ByLock programını da sıklıkla kullandıkları tespit edilmiştir.

Söz konusu hâkimler hakkında, bahsi geçen hukuksuz tahliye kararları nedeniyle, hem suç örgütü üyeliğinden, hem de görevi kötüye kullanma suçlarından Yargıtay 16. Ceza Dairesi tarafından mahkumiyet kararı verilmiştir. Söz konusu karar temyiz edilerek Yargıtay Ceza Genel Kurulu tarafından incelenmiş ve onaylanmıştır. Böylece, FETÖ üyesi yargı mensuplarının hukuka değil örgüt içi hiyerarşiye öncelik verdikleri, yetkilerini mevzuata aykırı olarak kullandıkları yada yetkileri bulunmayan durumlarda bile örgütten gelen talimatlar doğrultusunda yargı yetkisi kullanmaktan çekinmedikleri mahkeme kararı ile sabit bulunmuştur.

Bu nedenlerle, yargının tarafsız ve bağımsız yapısını güçlendirmek ve toplumda hukuka olan güven duygusunu tahkim etmek amacıyla, bu örgütle bağı olan yargı mensupları Hâkimler ve Savcılar Kurulu'nun kararlarıyla yargı sisteminden tasfiye edilmiştir. Hâkim ve savcılardan hangilerinin örgütle bağı bulunduğu; karıştıkları kriminal olaylar, kendi aralarındaki ByLock gibi gizli iletişim ağlarını kullanmış olmaları, yargı yetkisini; hukuk, vicdan hak ve adalet yerine örgütün talimatları doğrultusunda kullandıklarını gösteren deliller göz önünde tutularak belirlenmektedir. Adli makamlarca örgüt mensupları hakkında başlatılan soruşturma ve kovuşturmalar devam etmektedir.

FETÖ'nün sivil ve asker üyeleri hakkında gerek 15 Temmuz darbe girişimine karışmaları, gerekse diğer suç teşkil eden eylemleri nedeniyle, adli makamlarca soruşturma ve yargılamalar yürütülmektedir. Bu soruşturma ve kovuşturmalardan kurtulmak amacıyla çok sayıda örgüt mensubunun yurtdışına kaçtığı tespit edilmiştir.

Bu nedenle, savcılıklar ve mahkemelerce bu kişilerin buldukları ülkelerden iadeleri istenmektedir. İşledikleri suçların cezalarından kurtulmak amacıyla yurtdışına kaçan bazı FETÖ mensuplarının bir takım ülkelerde himaye edildiği bilinmektedir. Uluslararası hukukun gerekleri, çok taraflı ve ikili anlaşmalar ve teröre karşı ortak işbirliği anlayışı çerçevesinde, bu kişilerin ülkemize iade edilerek adaletin önüne çıkarılması en haklı beklentimizdir.

According to E.B.'s statement, I.A the administrative imam would convey the organization's requests to the President or members affiliated with the organization at the Ankara Administrative Courts. The judges would acknowledge the request as an order and fulfill it.

A further example that can be cited on this matter is the release order of 63 detainees consisting of FETÖ members and predominantly of security officers given by judges affiliated with the organization. The investigation carried out with regard to this incident confirmed that the judges in question have frequently used the ByLock application, a tool for communication within the organization. The judgment of conviction was given by the 16th Criminal chamber of the Court of Cassation to the judges in question for the aforementioned unlawful release order for membership to a criminal organization as well as malpractice. The judgment in question was appealed and then reviewed and approved by the Assembly of Criminal Chambers. Hence, it has been proven by the court decision that members of the judiciary affiliated with FETÖ prioritized intra-organizational hierarchy over law, practiced disposed mandates contrary to the regulation or did not hesitate to use their jurisdiction to fulfill orders of the organization even in instances when they had no authority.

For these reasons, in order to strengthen the impartiality and independence of the judiciary and build society's trust for law, members of the judiciary affiliated with this organization were discharged from the judiciary with the ordinance the Council of Judges and Prosecutors. Evidence that demonstrates the criminal incidents they were involved in, the use of secret communication webs amongst themselves such as ByLock, the use of jurisdiction to fulfill the orders of the organization in place of law, conscience, rights and justice is taken into account when determining which judges and prosecutors were affiliated with the organization. Investigations and proceedings carried out by judicial authorities on organization members currently ensues.

The investigations and proceedings of civilians and military members of FETÖ regarding their involvement in the coup attempt on 15 July, as well as their association in other criminal acts, are carried out by judicial authorities. It has been identified that numerous organization members have fled abroad to elude these investigations and prosecutions. For this reason, Offices of the Public Prosecutor and courts request the extradition of these people from countries they are currently at.

It is known that several FETÖ members who have fled abroad to extricate themselves from the penalty of various offences committed, are protected by certain countries. As necessitated by international law, it is our expectation, within the framework of bilateral and multilateral agreements and mutual cooperation against terrorism, that these people be extradited to Turkey to be brought to justice.

GÜRCİSTAN ADALET BAKANLIĞI İLE İŞBİRLİĞİNE İLİŞKİN ORTAK AÇIKLAMA İMZALANDI

JOINT DECLARATION ON COOPERATION WITH MINISTRY OF JUSTICE OF GEORGIA WAS SIGNED

Gürcistan Başbakanlık Binası'nda düzenlenen Yüksek Düzeyli Stratejik İşbirliği Konseyi II. Toplantısı kapsamında, 22-23 Mayıs 2017 tarihlerinde Başbakan Binali Yıldırım başkanlığındaki heyetle Gürcistan'a bir ziyaret gerçekleştirmiştir.

Gürcistan Başbakanlık Binası'ndan düzenlenen Yüksek Düzeyli Stratejik İşbirliği Konseyi II. Toplantısı'nın ardından, toplantıya katılan Bakanlıklar arasında ikili anlaşma ve protokoller imzalanmıştır. Bu kapsamda, Bozdağ ve Gürcistan Adalet Bakanı Tsulukiani tarafından "Türkiye Cumhuriyeti Adalet Bakanlığı ile Gürcistan Adalet Bakanlığı Arasında İşbirliğine İlişkin Ortak Açıklama" imzalanmıştır. Ziyaret sürecinde Türk heyeti Gürcistan Cumhurbaşkanı Giorgi Margvelashvili tarafından kabul edilmiştir.

The Minister of Justice Mr. Bekir Bozdağ paid a visit to Georgia on 22 - 23 May 2017, accompanied with a delegation headed by the Prime Minister Mr. Binali Yıldırım, within the scope of the Second Meeting of High Level Strategic Cooperation Council between the Republic of Turkey and Georgia.

Following the Second Meeting of High Level Strategic Cooperation Council held at the Prime Ministry of Georgia, bilateral agreements and protocols were concluded between the Ministries attending the meeting. In this regard, Mr. Bozdağ and the Minister of Justice of Georgia Mr. Tsulukiani signed "Joint Declaration between the Ministry of Justice of the Republic of Turkey and the Ministry of Justice of Georgia". During the visit, Turkish delegation was received by the President of Georgia Mr. Giorgi Margvelashvili.

AGİT BAŞKAN VEKİLİ GEORGE TSERETELİ'NİN ZİYARETİ

Adalet Bakanı Bekir Bozdağ, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı Parlamenterler Asamblesi (AGİTPA) Başkan Vekili George Tsereteli ve beraberindeki heyeti 7 Haziran 2017 tarihinde kabul etmiştir.

Görüşmede, AGİTPA ile ilişkiler, olağanüstü hal sonrası gelişmeler ve çeşitli adli konular ele alınmış ve karşılıklı görüş alışverişinde bulunulmuştur.

OSCE VICE-PRESIDENT GEORGE TSERETELI'S VISIT

Minister of Justice Bekir Bozdağ received George Tsereteli, Vice-President of the Parliamentary Assembly of the Organization for Security and Cooperation in Europe (OSCE PA), and the delegation of parliamentarians on 7 June 2017.

During the meeting, relations with OSCE PA, the aftermath of the State of Emergency and various legal issues were discussed and mutual views were exchanged.

ETİYOPYA BÜYÜKELÇİSİNİN ZİYARETİ

ETHIOPIA AMBASSADOR'S VISIT

Etiyopya Federal Demokratik Cumhuriyeti Ankara Büyükelçisi Ayalew Gobeze Workneh, 8 Haziran 2017 tarihinde Bakan Bozdağ tarafından kabul edilmiştir.

Ziyaret kapsamında, iki ülke arasındaki adli işbirliğinin daha da güçlendirilmesi ile yargı mensupları arasında karşılıklı bilgi ve tecrübe paylaşımının geliştirilmesi konuları görüşülmüştür.

Minister Bozdağ received Ayalew Gobeze, Ambassador of the Federal Democratic Republic of Ethiopia in Ankara, on 8 Jun 2017.

Enhancing judicial cooperation between two countries and promoting mutual exchange of information and experience among judiciary members were discussed during the meeting.

POLONYA BÜYÜKELÇİSİ MACIEJ LANG'IN BAKANLIĞIMIZI ZİYARETİ

POLAND AMBASSADOR MACIEJ LANG VISITS MINISTRY

Ülkemizde, yakın zaman önce göreve başlayan Polonya Ankara Büyükelçisi Maciej Lang, 5 Temmuz 2017 tarihinde Bakan Bekir Bozdağ tarafından kabul edilmiştir.

Bekir Bozdağ received newly appointed Ambassador Maciej Lang of Poland in Ankara on 5 July 2017.

İki ülke arasındaki tarihi ve kültürel bağlara vurgu yapılan ziyaret kapsamında adli ilişkiler ve mevcut adli işbirliğinin daha da güçlendirilmesi konusunda fikir alışverişinde bulunulmuştur.

During the meeting, historical and cultural ties between the two countries were emphasized. Furthermore, judicial relations and views on strengthening of present judicial cooperation were exchanged.

GÖRÜNTÜLÜ VE SESLİ İLETİŞİM TEKNİĞİYLE ADLİ YARDIMLAŞMA

LEGAL ASSISTANCE THROUGH AUDIOVISUAL COMMUNICATION TECHNIQUE

Rahime Füsun ÖZKANAKTI
Tetkik Hakimi
Rapporteur Judge

Adli işbirliği kapsamında kalan işlemleri iç hukukumuz yönünden bir bütün olarak düzenleyen 6706 sayılı Cezaî Konularda Uluslararası Adli İş Birliği Kanunu 23 Nisan 2016 tarihinde TBMM tarafından kabul edilerek 5 Mayıs 2016 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Böylece, daha önce mevzuatımızdaki genel hükümler çerçevesinde uygulanan birçok uluslararası adli yardımlaşma kurumu yasal zemine kavuşturulmuştur. Bunlardan biri de video konferans yoluyla uluslararası adli yardımlaşma yöntemidir.

Görüntülü ve sesli iletişim tekniklerinin uluslararası adli yardımlaşmada kullanılabilmesi imkanını düzenleyen Kanunun 9. maddesi, Ceza İşlerinde Karşılıklı Adli Yardımlaşma Sözleşmesi'ne Ek 2 Nolu Protokol'de (CETS 182) yer verilen 'video konferans aracılığıyla duruşma' başlıklı 9. maddenin iç mevzuatımıza yansıtılmış halidir. Ülkemiz söz konusu Ek 2 Nolu Protokolü 11 Temmuz 2016 tarihinde onaylamış olup, Protokol ülkemiz bakımından 1 Kasım 2016 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

Kanun'da yapılan bu düzenlemede, adli yardımlaşma talebinin yerine getirilmesinde görüntülü ve sesli iletişim tekniğinin kullanılmasının istenebileceği ve bu taleplerin yerine getirilmesinde, yerine getiren devlet hukukunun uygulanacağı ve bu devletin makam ve mercilerinin yönetimi altında gerçekleştirileceği belirtilmiştir.

Kanun'un 9. maddesinin ikinci ve üçüncü fıkralarında, söz konusu adli yardımlaşmanın, yerine getiren devletin makam ve mercilerinin yönetimi altında yapılması kuralının istisnası düzenlenmiştir. Buna göre, eğer milletlerarası anlaşmalarda hüküm bulunuyorsa, görüntülü ve sesli iletişim teknikleri kullanılarak yapılan uluslararası adli yardımlaşma talep eden devlet hukuku uyarınca ve bu devlet yetkili adli mercilerinin yönetimi altında yapılabilecektir. Şöyle ki;

Türkiye ile yabancı devlet arasındaki milletlerarası anlaşmalarda hüküm bulunması halinde, Türkiye'nin yabancı devletten adli yardımlaşmayı görüntülü veya sesli iletişim teknikleri kullanılmak suretiyle yerine getirilmesini istemesi durumunda, talep Türk adli mercilerinin yönetimi altında ve Türk hukuku uyarınca yerine getirilecektir.

From the aspect of domestic law, the Law no. 6706 on International Legal Assistance in Criminal Matters, which regulates activities as an entirety within the context of legal assistance, was passed on 23 April 2016 by the Turkish Grand National Assembly (TBMM) and entered into force on 5 May 2016. Thus, international legal assistance organizations previously in practice within the framework of the general provisions in the legislation found legal ground. One of these techniques is international legal assistance through video conference.

The article 9 of the Law that enables the utilization of audiovisual communication techniques for international legal assistance is the incorporation of the article 9 entitled "Legal Assistance through Audiovisual Communication Technique" included in the Second Additional Protocol (ETS 182) to the Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters to domestic legislation. The Second Additional Protocol was approved on 11 July 2016 in Turkey and entered into force on 1 November 2016.

These changes made in the Law state that the use of audiovisual communication technique may be requested to be used during the execution for legal assistance. These activities shall be conducted under the supervision of the component authorities of the executing State and in accordance with the law of this State.

In the second and third paragraphs of article 9 of the Law, provides derogation to the rule that requested States shall execute judicial cooperation under the supervision of the competent authorities of that State. Pursuant thereto, in the event that judicial authorities of a foreign State request for legal assistance through audiovisual communication, the request shall be executed, as long as it is provided for by the international agreements, under the supervision of the competent authorities of the requesting State and in accordance with the law of that State.

Namely; in the event that Turkish judicial authorities request that the request for legal assistance is executed through audiovisual communication techniques, the request shall be executed, as long as it is provided for by the international agreements between Turkey and foreign State, under the supervision of competent Turkish authorities and in accordance with Turkish law.

Rahime Fusun ÖZKANAKTI

Yine benzer şekilde, Türkiye ile yabancı devlet arasındaki milletlerarası anlaşmalarda hüküm bulunması halinde, yabancı devlet adli mercilerinin Türkiye’den yaptıkları adli yardımlaşma talebinin görüntülü ve sesli iletişim tekniği kullanılmak suretiyle yerine getirilmesi talepleri, yabancı adli mercilerin yönetimi altında ve bu ülke hukuku uyarınca yerine getirilebilecektir. Ancak, yabancı adli mercilerinin yönetimi altında ve yabancı devlet hukukunun uygulanmasına cevaz verilen bu düzenlemede, adli mercilerimize talebin yerine getirilmesi esnasında hazır bulunma ve işlemler sırasında Türk hukukunun temel ilkelerinin ihlal edilmemesine hassasiyet gösterilmesi ödevi yüklenmiştir.

6706 sayılı Cezaî Konularda Uluslararası Adli İş Birliği Kanunu’ndaki konuya ilişkin düzenlemeler bundan ibarettir. Anlaşılacağı üzere, Kanun’da görüntülü ve sesli iletişim tekniğiyle adli yardımlaşma kurumunun ana hatlarına yer verilmiştir.

Bahsi geçen müessese, Ceza İşlerinde Karşılıklı Adli Yardım Avrupa Sözleşmesi’ne Ek 2 Nolu Protokolde “video konferans aracılığıyla duruşma” başlığı altında daha detaylı bir şekilde düzenlenmiştir.

Söz konusu Ek Protokolde, video konferans aracılığıyla duruşma düzenlenmesi talebini yerine getirecek tarafın, kendi hukukunun temel ilkelerine ters düşmediği sürece ve duruşmanın yapılabilmesi için gerekli teknik araçlara sahip olması kaydıyla kabul edeceği düzenlenmiştir. Böylelikle, talebin kabul edilmesini müteakip, talep edilen ülke adli makamları kendi ülkesinin hukuku uyarınca dinlenilmesi talep edilen kişiyi çağırarak ve talep edilen ülkenin yetkilisi duruşma süresince orada bulunarak, kendi hukukunun temel ilkelerini gözetecektir.

Ek 2 Nolu Protokolün “video konferans aracılığıyla duruşma” başlıklı 9. maddesinde bahsi geçen yöntem kural olarak tanık ve bilirkişilerin dinlenilmesine hasredilmiştir. Buna göre, talep edilen tarafın ülkesinde bulunan bir kişinin, talep eden tarafın adli makamları tarafından tanık veya bilirkişi olarak dinlenilmesi gerekiyorsa ve bu kişinin talep eden ülkede bizzat dinlenilmesi mümkün değilse veya arzu edilmiyorsa, talep eden taraf maddenin öngördüğü şekilde ilgili kişinin video konferans yoluyla duruşmaya katılmasını talep edebilecektir.

Similarly, in the event that judicial authorities of a foreign State request that the request for legal assistance is executed through audiovisual communication techniques, the request shall be executed, as long as it is provided for by the international agreements between Turkey and foreign State, under the supervision of the competent authorities of the requesting State and in accordance with the law of that State. However, the regulation that allows for the execution of the request under the supervision of the competent authorities and the law of that State, stipulates that, during the execution of the request, Turkish judicial authorities shall be present and shall observe that the fundamental principles of Turkish law are not violated.

Law no. 6706 relating to the subject of International Legal Assistance in Criminal Matters is as such. As it is understood, the law outlines the organization for legal assistance through audiovisual communication technique.

The aforementioned organization is detailed under the heading “hearing through audiovisual communication” in the Second Additional Protocol of the Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters

In the aforementioned additional protocol, it is stipulated that the party executing the request for hearings through audiovisual communication shall execute the request as long as it is provided that it is in accordance with the law of that State and that the necessary technical means for the execution of the hearing are held. Thus, following the execution, the judicial authorities of the requested State shall observe the fundamental principles of its law when the person requested for hearing is summoned in accordance with the law of that State and the authority of the requested State is present during the hearing.

The technique, mentioned in the 9th article entitled “Hearings through Audiovisual Communication” in the Second Additional Protocol, is devoted to the hearing of witness and expert witnesses as a rule. Accordingly, should the person who resides in the State of the requested party be required to testify by the judicial authorities of the requesting party as a witness or expert witness and should the hearing of that person be impossible or undesired, the requesting party may request that the subject attend, as set forth by the article, the hearing through an audiovisual conference.

Rahime Fusun ÖZKANAKTI

Bununla birlikte Ek Protokole göre taraflar, uygun gördükleri durumlarda ve kendi yetkili adli makamlarının onayıyla, sanık veya şüphelinin de video konferans aracılığıyla duruşmaya katılması için Protokol hükümlerine başvurabileceklerdir. Bu durumda tarafların kendi ulusal hukukları ve ilgili uluslararası düzenlemeler uyarınca video konferans gerçekleştirme kararı ve video konferansın hangi yolla gerçekleştirileceği hususları, taraflar arasında yapılacak olan anlaşmayla belirlenecektir.

Ek 2 Nolu Protokol Akit Devletlere, Avrupa Konseyi Genel Sekreterine hitaben yazılacak bir beyanname ile sanığın ve şüphelinin video konferans aracılığıyla duruşmaya katılmasına çekince koyabilme imkanı tanımıştır. Ülkemiz bu düzenlemeye herhangi bir çekince koymamış ve beyanda bulunmamıştır.

Yukarıda yapılan açıklamalardan da anlaşılacağı üzere, iç hukukumuzda taşıyan 6706 sayılı Cezaî Konularda Adli İş Birliği Kanunu, Ceza İşlerinde Karşılıklı Adli Yardımlaşma Avrupa Sözleşmesinden farklı olarak, görüntülü ve sesli iletişim tekniğiyle adli yardımlaşmayı genel olarak düzenlemiş ve söz konusu yöntemin uygulanması açısından yargılamanın sujeleri arasında ayırma gitmemiştir.

Ancak, talep eden Akit devletlerin maddeye çekince koymuş olması durumunda, Ülkemiz de 'karşılıklılık ilkesi' uyarınca, bu devletin video konferans yoluyla sanık savunması alınması yönündeki talebini reddedebilecektir.

Bu çerçevede 'Görüntülü ve sesli iletişim tekniğiyle adli yardımlaşma' hem adli mercilerimizin yargılama faaliyetlerini kolaylaştırması açısından hem de uluslararası adli işbirliğine kazandırdığı etkinlik ve verimlilik açısından, 6706 sayılı Kanunla hukukumuzda kazandırılmış olan önemli bir düzenlemedir.

As regards Additional Protocol, parties may resort to the provisions of the protocol when deemed applicable and with the approval of their judicial authority for the defendant and suspect to attend the hearing through an audiovisual conference. In that case, according to the national laws of the parties and the concerned international law regulations, the decision to execute an audiovisual conference and the means for the execution of the conference shall be determined by an agreement to be signed among parties.

The Second Additional Protocol allows for contracting parties to make a reservation for the defendant and suspect's appearance at a hearing through an audiovisual conference by means of declaration addressed to the Secretary General of the Council. Turkey has not made any reservations nor declarations regarding this regulation.

As understood from the explanations above, unlike the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, Law no. 6706 on Judicial Cooperation on Criminal Matters that brings the agreement to

domestic law rectified judicial cooperation through audiovisual communication technique and does not discriminate subjects under trial to which the aforementioned technique can be executed.

However, as per the "principle of reciprocity", Turkey can overrule the request of the State for the statement of defendant through audiovisual conference should contracting States make a reservation to the article.

Within this framework, legal assistance through audiovisual communication technique, which both facilitates the prosecution activities of our judicial authorities and brings force and efficiency to international judicial cooperation, is a significant regulation implemented through Law no.6706 into Turkish law.

BM MUKİM KOORDİNATÖRÜNÜN ZİYARETİ

UN RESIDENT COORDINATOR'S VISIT

Birleşmiş Milletler (BM) Türkiye Mukim Koordinatörü ve Kalkınma Programı (UNDP) Mukim Temsilcisi Irena Vojácková-Sollorano 19 Temmuz 2017 tarihinde Bakan Bekir Bozdağ'a nezâket ziyaretinde bulunmuştur.

Yapılan görüşme sırasında, yargı alanında ortaklaşa yürütülen projelere değinilmiş ve anılan projeler vesilesiyle Türkiye ile BM arasındaki işbirliğinin artması temennisinde bulunulmuştur.

Ms. Irena Vojácková-Sollorano, UN Resident Coordinator and UNDP Resident Representative in Turkey, paid a courtesy visit to Minister Bekir Bozdağ on 19 July 2017.

During the meeting, joint projects carried out in judicial fields were discussed and the desire for future enhancement of present Turkey-UN cooperation was expressed.

MÜSTEŞAR İPEK ÇEKYA BÜYÜKELÇİSİNİ KABUL ETTİ

UNDERSECRETARY İPEK RECEIVES AMBASSADOR OF CZECHIA

Müsteşar Kenan İpek, Çekya Ankara Büyükelçisi Pavel Kafka'yı 30 Haziran 2017 tarihinde kabul etmiştir.

Görüşmede, iki ülke arasındaki çeşitli adli konular ele alınarak karşılıklı görüş alışverişinde bulunulmuştur.

Undersecretary Kenan İpek received Pavel Kafka, Ambassador of Czechia in Ankara, on 30 June 2017.

Various legal issues between two countries were raised and opinions were exchanged during the meeting.

ESTONYA GENEL SAVCISI LAVLY PERLING'İN ZİYARETİ

Estonya Genel Savcısı Lavly Perling ve Devlet Savcısı Piret Paukstys 11 Mayıs 2017 tarihinde Müsteşar Yardımcısı Mustafa Erol'u ziyaret etmiştir.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Mehmet Akarca'nın da iştirak ettiği görüşme sırasında terörizmle mücadele ve adli işbirliği konuları ele alınmış, iki ülkenin yargı sistemleri hususunda karşılıklı bilgi paylaşımında bulunulmuştur.

ESTONIA'S GENERAL PROSECUTOR LAVLY PERLING'S VISIT

Deputy Undersecretary Mustafa Erol received Estonian General Prosecutor Lavly Perling and State Prosecutor Piret Paukstys on 11 May 2017. Judicial cooperation and

suppression of terrorism was discussed in the meeting in which Mehmet Akarca, the Chief Public Prosecutor of the Court of Cassation, was also present. Information on the judicial systems of both countries was exchanged.

KUVEYT HEYETİNİN BAKANLIĞIMIZI ZİYARETİ

Kuveyt Yüksek Mahkeme Başkan Vekili Khaled Salem başkanlığındaki Yüksek Yargı mensuplarından oluşan heyet 17 Mayıs 2017 tarihinde, Müsteşar Yardımcısı Selahaddin Menteş tarafından kabul edilmiştir.

Ziyaret sırasında, Sayın Menteş tarafından Kuveyt heyetine Türk yargı sisteminin yapısı ve işleyişi hakkında bilgi verilmiştir.

Kuveyt heyeti, Adalet Bakanlığının yanı sıra, Anayasa Mahkemesi, Yargıtay, Danıştay ve Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na da çalışma ziyaretleri gerçekleştirmiştir.

KUWAIT DELEGATION VISITS OUR MINISTRY

Deputy Undersecretary Selahaddin Menteş received the delegation of High Jurisdictional members headed by Khaled Salem, Deputy Chairman of the Kuwait High Court of Justice on 17 May 2017.

During the visit, information about the structure and functioning of the judicial system of Turkey was given to the Kuwait delegation by Mr. Menteş.

In addition to the Ministry of Justice, the Kuwait delegation paid working visits to the Constitutional Court, Court of Cassation, Council of State and the Chief Public Prosecutor's

Office of the Court of Cassation.

LÜBNAN HEYETİNİN ZİYARETİ

Lübnan'ın Ankara Büyükelçisi Mansour Abdallah ve beraberindeki Lübnan Adalet Bakanlığı temsilcilerinden oluşan heyet 31 Mayıs 2017 tarihinde, Müsteşar Yardımcısı Mustafa Erol tarafından kabul edilmiştir.

LEBANON DELEGATION'S VISIT

Mansour Abdallah, the Ambassador of Lebanon in Ankara, and a delegation of representatives from the Lebanon Ministry of Justice were received by Deputy Undersecretary Mustafa Erol on 31 May 2017.

İki ülke arasındaki tarihî ve kültürel bağlara vurgu yapılan ziyaret kapsamında, adli ilişkiler ve mevcut adli işbirliğinin daha da güçlendirilmesi konusunda fikir alışverişinde bulunulmuştur.

During the visit in which cultural and historical ties between the two countries were emphasized, views on further enhancing judicial relations and existing judicial cooperation were exchanged.

ÇİN BÜYÜKELÇİSİNİN ZİYARETİ

Çin Halk Cumhuriyeti Büyükelçisi Yu Hongyang, 21 Temmuz 2017 tarihinde Müsteşar Yardımcısı Musa Heybet'i ziyaret etmiştir.

İki ülke arasında adli alandaki mevcut işbirliğinin geliştirilmesinin önemine vurgu yapılan ziyaret kapsamında, terörizmle mücadele başta olmak üzere çeşitli konularda karşılıklı görüş alışverişinde bulunulmuştur.

CHINA AMBASSADOR'S VISIT

Yu Hongyang, Ambassador of the People's Republic of China, visited Deputy Undersecretary Musa Heybet on 21 July 2017.

The importance of enhancing existing judicial cooperation was emphasised and mutual exchange on various issues, particularly suppression of terrorism were discussed.

“ULUSLARARASI DİĞER BİR SORUŞTURMA VEYA ÇÖZÜM MERCİİ” OLARAK BM İNSAN HAKLARI KONSEYİ KEYFİ GÖZALTI ÇALIŞMA GRUBU

THE UNITED NATIONS HUMAN RIGHTS COUNCIL WORKING
GROUP ON ARBITRARY DETENTION AS “ANOTHER PROCEDURE
OF INTERNATIONAL INVESTIGATION OR SETTLEMENT”

**Muhammed Taha
BÜYÜKTAVŞAN**
Tetkik Hakimi
Rapporteur Judge

1948 tarihli İnsan Hakları Evrensel Bildirisi'nin, hazırlanmasında esin kaynağı olduğu Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi (“AİHS” veya ‘Sözleşme’) 4 Kasım 1950 tarihinde imzalanarak 1953 yılında yürürlüğe girmiştir. Sözleşme esas itibariyle Konsey'e üye ülkelerin, sadece kendi vatandaşlarının değil aynı zamanda yargılama yetkisindeki herkesin temel medeni ve siyasi haklarını korumayı taahhüt ettiği uluslararası bir metin olarak karşımıza çıkmaktadır. Sözleşme'de başta yaşam hakkı olmak üzere özgürlük ve güvenlik, âdil yargılanma, özel ve aile hayatına saygı, evlenme, etkili başvuru, mülkiyet, eğitim gibi haklar ile ifade, düşünce, vicdan ve din, toplantı ve dernek kurma özgürlükleri güvence altına alınırken; ölüm cezası, kölelik ve zorla çalıştırma yasağı, keyfi ve hukuka aykırı tutukluluk, işkence ve insanlık dışı veya aşağılayıcı muamele veya cezalandırma gibi haller ise yasaklanmıştır.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (“Mahkeme” veya “AİHM”) ise, AİHS ile Sözleşme'ye Ek Protokol'lerde güvence altına alınan başta yaşam hakkı olmak üzere âdil yargılanma, özel ve aile hayatına saygı gösterilmesi, mülkiyet, evlenme, eğitim gibi haklar ile ifade özgürlüğü, düşünce, vicdan ve din özgürlüğü gibi medeni ve siyasi hakların, Sözleşme'yi onaylayan devletlerce ihlâl edildiğini iddia eden bireysel veya devlet başvuruları hakkında karar vermek üzere 1959 yılında kurulmuştur.

The European Convention on Human Rights (“the ECHR” or “the Convention”), for the preparation of which the 1948 Universal Declaration of Human Rights was the source of inspiration, was signed on 4 November 1950 and entered into force in 1953. The Convention is essentially an international text whereby the Member States of the Council undertake to protect the fundamental civil and political rights of not only their own citizens, but of everyone within their jurisdiction. While the Convention guarantees rights and freedoms such as particularly the right to life, right to liberty and security, right to a fair trial, right to respect for private and family life, right to marry, right to an effective remedy, right to property, right to education, freedom of expression, freedom of thought, conscience and religion and freedom of assembly and association, it prohibits death penalty, slavery and forced labour, arbitrary and unlawful detention, torture and inhumane or degrading treatment or punishment.

The European Court of Human Rights (“the ECtHR” or “the Court”) was established in 1959 with a view to ruling on the applications lodged by individual or States alleging that their civil and political rights secured under the Convention and its Additional Protocols such as particularly the right to life, right to a fair trial, right to respect for private and family life, right to property, right to marry, right to education, freedom of expression and freedom of thought, conscience and religion have been violated by the States that have ratified the Convention.

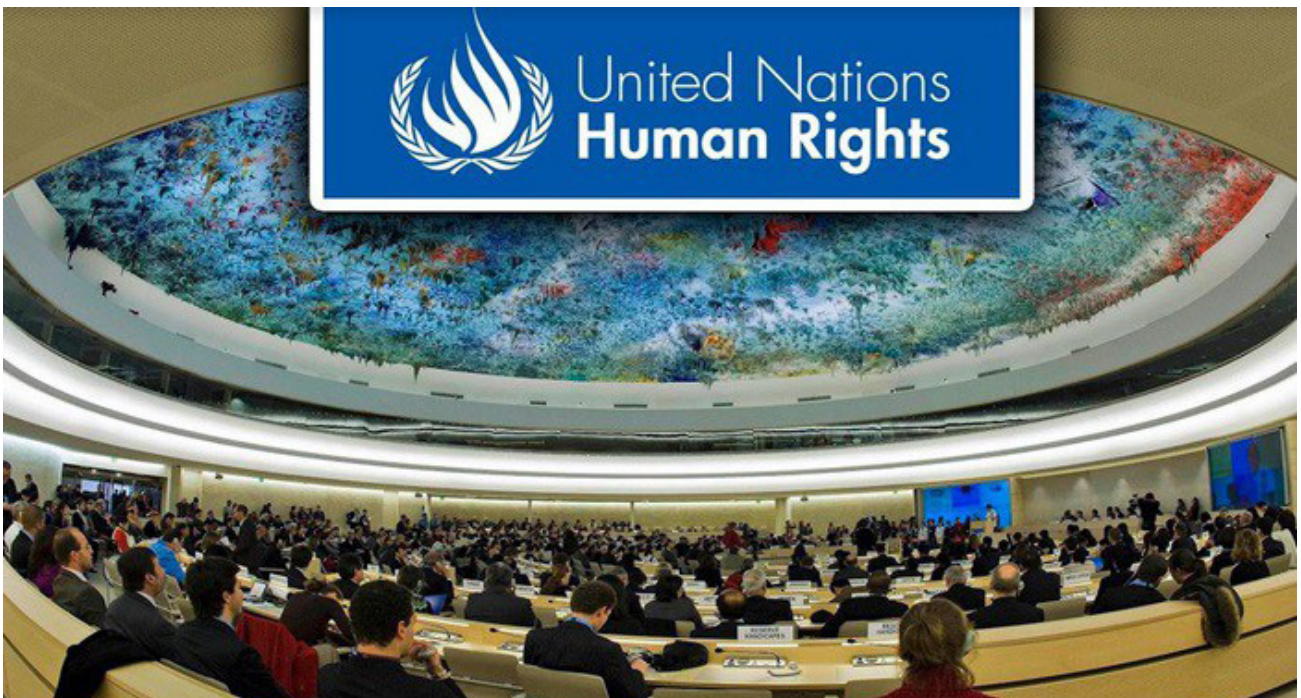
Muhammed Taha BÜYÜKTAVŞAN

Kurulduğu günden bu yana Mahkeme, yapılan başvuruları usul ve esas bakımından incelemekte; Sözleşme'nin 35. maddesinde yer alan 6 aylık süre kuralı, iç hukuk yollarının tüketilmemesi, başvurunun daha önce Mahkeme tarafından incelenmiş olması, açıkça dayanaktan yoksunluk, başvurunun hakkın kötüye kullanılması niteliğinde olması, başvuranın mağdur sıfatının bulunmaması gibi kabul edilemezlik nedenlerinin varlığı hâlinde başvuruyu usuli nedenlerle kabul edilemez bulup reddetmektedir. Yukarıda örnek kabilinden saydığımız kabul edilebilirlik koşullarına uygun başvuruları ise, esastan incelemek suretiyle herhangi bir hak ihlali olup olmadığını karara bağlamaktadır.

Son yıllarda ise, AİHM'in kimi kararlarında, Sözleşme'nin 35. maddesinin 2. fıkrasının (b) bendinde düzenleme altına alınan *“başvuru, (...) uluslararası diğer bir soruşturma veya çözüm merciine daha önceden sunulmuş bir başka başvuruyla esasen aynı olup yeni olgular içermiyorsa.”* şeklindeki kabul edilebilirlik koşulundan hareketle, Birleşmiş Milletler (BM) İnsan Hakları Konseyi Keyfi Gözaltı Çalışma Grubu'nu *“Uluslararası Diğer Bir Soruşturma veya Çözüm Mercii”* olarak değerlendirmeye aldığı görülmektedir.

From the day it was established until present, the Court has been examining the applications lodged with it under their substantive and procedural aspects and in the event of existence of the grounds for inadmissibility laid down in Article 35 of the Convention such as non-compliance with the 6 months rule, non-exhaustion of domestic remedies, having been previously examined by the Court, being manifestly ill-founded, abuse of right of individual application, the applicant's lack of victim status etc, then the Court declares the application inadmissible on procedural grounds and dismisses it. By examining the merits of the applications, which meet the admissibility criteria some of which were referred to as examples above, the Court rules on whether there has been a violation of a right.

It is observed that in the recent years, in some of its decisions, the Court considered the United Nations (UN) Human Rights Council Working Group on Arbitrary Detention as *“Another Procedure of International Investigation or Settlement”* from the standpoint of the admissibility criterion of *“[being] substantially the same as a matter that has already been examined by the Court or has already been submitted to another procedure of international investigation or settlement and contains no relevant new information”* set out in Article 35 § 2 (b) of the Convention.

Muhammed Taha BÜYÜKTAVŞAN

Bu tür başvurularda, başvuran(lar) genellikle Sözleşme'nin 5. maddesi esas olmak üzere 6, 7, 10, 11 ve 18. maddelerinde düzenleme altına alınan haklarının ihlâl edildiği şikâyetiyle Mahkeme'ye başvuruda buldukları gibi, aynı şikâyetleri kapsamında, BM İnsan Hakları Konseyi Keyfi Gözaltı Çalışma Grubu'na da başvuruda bulunmaktadır(lar).

Nitekim AİHM, *Gürdeniz/Türkiye* kararında, BM İnsan Hakları Konseyi Keyfi Gözaltı Çalışma Grubu'nu, Sözleşme'nin 35 § 2 maddesi uyarınca, "uluslararası diğer bir soruşturma veya çözüm mercii" olarak kabul etmiştir (ayrıca bkz. *Peraldi / Fransa*, no. 2096/05, 7 Nisan 2009; *Gürdeniz / Türkiye*, (kk) no. 59715/10, 18 Mart 2014; *Savda / Türkiye*, no. 42730/05, 12 Haziran 2012; *Dursun Çiçek / Türkiye*, no. 55853/14, 13 Kasım 2014; *Ali Deniz Kutluk ve diğer 145 başvuru / Türkiye*, no. 53980/10, 10 Haziran 2014). Anılan başvuruda Mahkeme, aralarında başvuranın da yer aldığı kişilerin, BM İnsan Hakları Konseyi Keyfi Gözaltı Çalışma Grubu'na başvurduğunu ve bu konuda şikâyetleri hakkında karar verildiğini belirterek Sözleşme'nin 35 § 2 maddesi uyarınca başvurunun kabul edilemez bulunmasına karar vermiştir.

Son olarak belirtmek gerekir ki, Mahkeme'nin bu tür başvurularda kabul edilemezlik kararı verebilmesi için, hem AİHM'e hem de BM İnsan Hakları Konseyi Keyfi Gözaltı Çalışma Grubu'na yapılan başvurularda, başvuranların aynı kişilerden oluşması, başvuruların konusunun, olay ve olgularının aynı olması, Mahkeme nezdindeki başvurunun yeni olgular içermemesi ve daha önce BM İnsan Hakları Konseyi Keyfi Gözaltı Çalışma Grubu'na yapılan başvuru sonucunda aynı yöndeki şikâyetler hakkında karar verilmesi gerekmektedir.

In such applications, the applicant(s) generally apply to the Court complaining of a violation of their rights set out in particularly Article 5 and Articles 6, 7, 10, 11 and 18 of the Convention and they also file an application with the UN Human Rights Council Working Group on Arbitrary Detention for the same complaints.

Indeed, in its *Gürdeniz v. Turkey* decision, the Court accepted the UN Human Rights Council Working Group on Arbitrary Detention as "another procedure of international investigation or settlement" under Article 35 § 2 of the Convention (see also *Peraldi v. France*, no. 2096/05, 7 April 2009; *Gürdeniz v. Turkey* (dec.), no. 59715/10, 18 March 2014; *Savda v. Turkey*, no. 42730/05, 12 June 2012; *Dursun Çiçek v. Turkey*, no. 55853/14, 13 November 2014; and *Ali Deniz Kutluk and 145 other applications v. Turkey*, no. 53980/10, 10 June 2014). In the application in question, stating that the individuals including the applicant had applied to the UN Human Rights Council Working Group on Arbitrary Detention and that a decision had been rendered on their complaints, the Court found the application inadmissible under Article 35 § 2 of the Convention.

Lastly, it should be mentioned that in order for the Court to render a decision of inadmissibility with respect to such applications, the following requirements are sought in the applications lodged with both the ECtHR and the UN Human Rights Council Working Group on Arbitrary Detention: the applicants and the applications' subject-matter and the facts must be the same, the application before the Court must contain no relevant new information and a decision must have previously been rendered on the same complaints as a result of the application lodged with the UN Human Rights Council Working Group on Arbitrary Detention.

GENEL MÜDÜRLÜĞÜMÜZÜN GELENEKSEL İFTAR PROGRAMI

TRADITIONAL IFTAR MEAL PROGRAM OF OUR DIRECTORATE GENERAL

Genel Müdürlüğümüzün geleneksel iftar programı, Adalet Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı Sayın Selahaddin Menteş'in teşrifleri ile Genel Müdürümüz Dr. Harun Mert, Genel Müdür Yardımcılarımız, Daire Başkanlarımız, Tetkik Hâkimlerimiz ve diğer personelimizin katılımları ile 14 Haziran 2017 tarihinde Ankara Hakimevinde gerçekleştirilmiştir.

İftar programı sonrasında, Olağanüstü Hâl İnceleme Komisyonu Başkanı olarak görevlendirilen Sayın Menteş'e Genel Müdürümüz Dr. Harun Mert tarafından bir plaket takdim edilmiştir.

The traditional iftar meal program of our Directorate General was held on 14 June 2017 at Ankara Judge's Guesthouse with the participation of the Undersecretary of the Ministry of Justice Mr. Selahaddin Menteş, the Director General Dr. Harun Mert, the Deputy Director Generals, Heads of Departments, Rapporteur Judges and the other personnel of the Directorate General.

After the occasion, the Director General Dr. Harun Mert presented a plaque to Mr. Menteş who was assigned as the Head of the Commission on State of Emergency Examinations.

SUÇLULARIN İADESİ, SINIR DIŞI ETME VE GERİ GÖNDERME KONULU SEMİNER DÜZENLENDİ

SEMINAR ON EXTRADITION, DEPORTATION AND REPATRIATION

On 4 May 2017, our Directorate-General held a seminar on “Extradition, Deportation and Repatriation” at the conference hall of the Court of Cassation. The opening remarks were delivered by Deputy Undersecretary Selahattin Menteş. The seminar was attended by administrators, rapporteur judges and other personnel of our Directorate-General, as well as by rapporteur judges of the Court of Cassation.

Genel Müdürlüğümüz tarafından 4 Mayıs 2017 tarihinde Yargıtay binası konferans salonunda “Suçluların İadesi, Sınırdışı Etme ve Geri Gönderme” konulu bir seminer gerçekleştirilmiştir. Müsteşar Yardımcısı Sayın Selahaddin Menteş’in açılış konuşmalarıyla başlayan seminere Genel Müdürlüğümüz Yöneticileri, Yargıtay ve Genel Müdürlüğümüz Tetkik Hâkimleri ile diğer personelimiz katılmıştır.

Seminerde, “Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanunu ile Getirilen Düzenlemeler”, “Suçluların İadesi ve Sınırdışı İlişkisi, Bağlantılar, Farklar”, “Sınırdışı Etme ve Suçluların İadesine İlişkin AİHM İçtihatları ve AİHM savunma süreci”, “Sınırdışı Etme ve Suçluların İadesi Sürecinde Bireysel Başvurularda Anayasa Mahkemesinin Yaklaşımı” konulu sunumlar gerçekleştirilmiştir.

The Seminar featured presentations on the following topics: “New Provisions Introduced by the Law on Foreigners and International Protection”, “Relation, Links and Differences between Extradition and Deportation”, “ECHR case law and defence process concerning extradition and deportation”, “Constitutional court’s approach to individual applications concerning extradition and deportation processes.”

İNSAN HAKLARI DAİRESİ BAŞKANLIĞI ANA HİZMET BİRİMİ HALİNE GETİRİLDİ

DEPARTMENT OF HUMAN RIGHTS WAS
ESTABLISHED AS A MAIN SERVICE UNIT

3 Haziran 2011 tarihli Bakan oluru ile Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü bünyesinde kurulan İnsan Hakları Daire Başkanlığı 26 Ağustos 2011 tarihli 650 sayılı KHK ile yasal statü kazanmıştır.

İnsan Hakları Daire Başkanlığı bu tarihten itibaren Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne (AİHM) hükümet savunmalarının hazırlanması, AİHM kararlarının icrasının takibi, Anayasa Mahkemesine yapılan bireysel başvurulara ilişkin Bakanlık görüşü verilmesi, AİHM kararlarının tercümesinin yapılarak ilgili mercilere iletilmesi, insan hakları konusunda sempozyumlar düzenlenmesi, eğitim faaliyetleri yapılması, projeler hazırlanması vb. görevleri yerine getirmektedir.

Yaklaşık altı yıldır Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü bünyesinde görevlerini yerine getirmekte olan Daire Başkanlığı 15 Ağustos 2017 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan 694 sayılı KHK ile Genel Müdürlük bünyesinden ayrılarak "İnsan Hakları Dairesi Başkanlığı" adı ile ayrı bir birim olarak teşkilatlandırılmıştır. Söz konusu KHK ile İnsan Hakları Dairesi Başkanlığı'na bir İnsan Hakları Dairesi Başkanı ile dört daire başkanı kadrosu ihdas edilmiştir.

İnsan Hakları Dairesi Başkanlığına bundan sonraki görevlerinde başarılar dileriz.

Human Rights Department, which was established within the Directorate General for International Law and Foreign Relations by the Ministerial Approval dated 3 June 2011, acquired legal status with the Decree-Law no. 650 dated 26 August 2011.

Since the above-mentioned date, Human Rights Department has been carrying out the following duties: preparing the Government's observations before the European Court of Human Rights ("the Court" or "the ECtHR"), following up the execution of the ECtHR judgments, submitting Ministerial observations on the individual applications lodged with the Constitutional Court, translating the ECtHR judgments and disseminating them to the relevant authorities, organizing symposiums on human rights, carrying out training activities, preparing projects etc.

Human Rights Department, which has been performing its duties within the Directorate General for International Law and Foreign Relations for approximately 6 years, was separated from the Directorate General and organized as a separate unit named "Department of Human Rights" by the Decree-Law no. 694 promulgated in the Official Gazette dated 15 August 2017. By the Decree-Law in question, Department of Human Rights was granted one cadre for the position of Head of Department of Human Rights and four cadres for the position of Deputy Head of Department of Human Rights.

We wish Department of Human Rights success in their future duties.

MADDE 79- 29/3/1984 tarihli ve 2992 sayılı Adalet Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunun 8 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.
"h) İnsan Hakları Dairesi Başkanlığı."

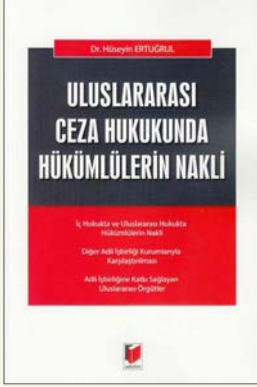
MADDE 80- 2992 sayılı Kanuna 13/B maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 13/C maddesi eklenmiştir.

"İnsan Hakları Dairesi Başkanlığı

MADDE 13/C- İnsan Hakları Dairesi Başkanlığının görevleri, 5/5/1969 tarihli ve 1173 sayılı Milletlerarası Münasebetlerin Yürütülmesi ve Koordinasyonu Hakkında Kanun ve 7/7/2010 tarihli ve 6004 sayılı Dışişleri Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun ile Dışişleri Bakanlığına verilen görev ve yetkiler saklı kalmak kaydıyla şunlardır:

a) Dışişleri Bakanlığı ile işbirliği yapmak suretiyle Türkiye Cumhuriyeti aleyhine Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine yapılan başvuruları takip etmek, bu başvurulara ilişkin, ilgili tüm kurum ve kuruluşlardan her türlü bilgi, belge ve görüş istemek, savunmaları hazırlamak ve gerektiğinde oturumlara temsilci göndermek.

ULUSLARARASI CEZA HUKUKUNDA HÜKÜMLÜLERİN NAKLİ**TRANSFER OF SENTENCED PERSONS IN INTERNATIONAL CRIMINAL LAW****Dr. Hüseyin ERTUĞRUL**

Hükümlü kişilerin başka bir ülkeye nakli konusunu inceleyen kitapta, hükümlülerin nakli kurumunun terminolojisi, cezanın bir amacı olarak hükümlünün tekrar topluma kazandırılması ve hükümlülerin nakli kurumunun devletin egemenlik unsuruyla ilişkisine yer verilmiştir.

Hükümlü nakli kurumunun tarihi gelişimi ve hükümlülerin nakli kurumuna hakim temel ilkelerinin anlatıldığı kitap, Türk Ceza hukukunda hükümlülerin devletlerarası nakli kurumunun yeri ve düzenlenişi, Türkiye'nin taraf olduğu konuyla ilgili iki ve çok taraflı anlaşmalar ve diğer adli işbirliği kurumları ve bu kurumların hükümlülerin nakli müessesesiyle karşılaştırılması konularına değinerek, uygulamacılara yardımcı olmayı amaçlamıştır.

Ayrıca karşılaştırmalı hukuk kapsamında özellikle hükümlülerin nakli konulu iki ve çok taraflı anlaşmaların incelendiği kitapta, adli işbirliği konusunda istisnai hallerde doğrudan veya dolaylı olarak aracılık vazifesi üstlenen uluslararası örgütler de ele alınmıştır.

The book on transfer of sentenced persons to another country covers terminology of the practice of transfer of sentenced persons, rehabilitation of the sentenced person into the society as one of the aims of the sentence and the relation between the sovereignty of the state and the practice of transfer of sentenced persons.

While the book delves into the historical development and fundamental principles of the practice of transfer of sentenced persons, it also touches upon how the practice is regulated and what place it holds in Turkish criminal law, as well as the bilateral and multilateral treaties to which Turkey is party, other forms of legal cooperation and a comparison between the transfer of sentenced persons and these other forms. In this way, the book aims to be of help to legal practitioners.

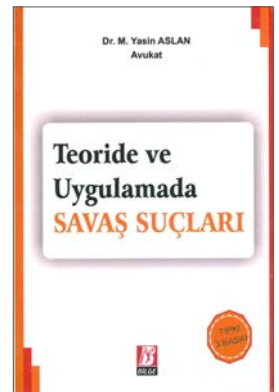
In addition to assessing the bilateral and multilateral treaties to which Turkey is party within the scope of comparative law, the book also mentions the international organisations that assume directly or indirectly the role of the mediator in exceptional legal cooperation cases.

TEORİDE VE UYGULAMADA SAVAŞ SUÇLARI**WAR CRIMES IN THEORY AND PRACTICE****Avukat Dr. M. Yasin ASLAN**

Savaş suçlarının ne anlama geldiği ve savaş suçlarının kabul edilmesinin amaçlarının ele alındığı kitapta, bu suçların yargılanmasının hangi işlevi yerine getirdiği, bu yargılamanın gerek uluslararası hukuk ve gerekse Türk hukukunda hangi usuller izlenerek yapıldığına yer verilmiştir.

Savaş suçları ile insan hakları ve barışın korunması arasındaki son derece önemli olan ilişkiyi vurgulayan kitapta, savaş suçlarının gelişim süreci ve savaşın insanileştirilmesi evreleri anlatılarak, savaş suçlarına dair temel düzenlemeler incelenmiştir.

Bu çerçevede savaş suçları ile bunların yapısı ve türlerine yer verilen kitapta ayrıca, savaş suçları hakkındaki ulusal ve uluslararası yargılama yetkisi ve Türk hukukundaki buna ilişkin düzenlemeler irdelenmiştir.

The book looks into what war crimes are and what establishing crimes as war crimes aims to achieve. What purpose subjecting war crimes to trial would serve and which procedures are to be followed in these trials within the framework of both international and Turkish law are also tackled in the book.

Emphasizing the significant correlation between war crimes and human rights and the preservation of peace, the book explains the development of war crimes and humanisation stages of war and analyses fundamental regulations on war crimes.

Within this framework, the book also elaborates on the structure and types of war crimes, national and international jurisdiction on war crimes and relevant provisions in the Turkish law.

Hak arama özgürlüğü ve savunma hakkı, günümüzde hukukun vazgeçilmez unsurları arasında bulunmaktadır. Bu hakların kullanılmasından söz edebilmek için her şeyden önce kişinin kendisiyle ilgili yürütülen hukuki işlemlerden haberdar olması gerekmektedir. İşte kişinin kendisi hakkındaki hukuki işlemlerden haberdar edilmesi ancak yapılacak tebligat ile mümkündür.

Ülkemiz bakımından 7201 sayılı Tebligat Kanunu ve Tebligat Yönetmeliğinin yanı sıra ülkemizin taraf olduğu “1954 tarihli Hukuk Usullerine Dair Lahey Sözleşmesi” ve “1965 tarihli Hukuki ve Ticari Konularda Adli ve Gayri Adli Belgelerin Yabancı Memleketlerde Tebliğine Dair Lahey Sözleşmesi” ile ülkemizin tebligat konusunda yabancı ülkeler ile imzalamış olduğu ikili sözleşmeler yabancılık unsuru bulunan tebligat işlemlerinin kaynakları arasındadır. Bununla birlikte ikili veya çok taraflı anlaşma ve sözleşme bulunmayan hallerde uluslararası tebligat işlemleri karşılıklı yardım kuralı çerçevesinde yürütülmektedir.

Right to legal remedies and right of defense is an indispensable component of today’s law. To speak of exercising these rights, one must first and foremost be informed about the civil proceedings performed against oneself. At this point, it is only possible for one to be informed about the civil proceedings against oneself through notifications.

From Turkey’s perspective, besides the 7201 no. Notification Law and Notification Regulations, the “Hague Convention on Civil Procedure signed on 1954” and “Hague Convention on Service Abroad of Judicial and Extrajudicial Documents in Civil and Commercial Matters signed on 1965”, of which Turkey is a party to, and the bilateral conventions with foreign countries on serving of documents are a source for the service of documents that include an element of foreignness. In situations where there are no bilateral and multilateral agreement and conventions, service of documents abroad are treated within the framework of mutual assistance.

Hukukî konulardaki tebligat işlemleri, Genel Müdürlüğümüz bünyesinde kurulan "Hukuk Tebligat Bürosu" tarafından, söz konusu anlaşmalar ile milletlerarası karşılıklı yardım ilkesi çerçevesinde yerine getirilmektedir.

Uluslararası tebligat taleplerinin yapılması ve muhatap ülke makamlarına iletilmesi sırasında gerek adli mercilerimizce gerekse Büro tarafından riayet edilmesi gereken kurallar, Hukukî Alanda Uluslararası Adli Tebligat İşlemleri konulu 16.11.2011 tarih ve 63/3 sayılı Bakanlığımız Genelgesinde anlatılmıştır. Genelgede, ikili anlaşma veya çok taraflı sözleşmelere istinaden gönderilecek tebligat taleplerinin şekil, unsur ve tercüme dilleri her bir ülke için ayrı ayrı olmak üzere ayrıntılı bir şekilde açıklanmıştır.

The service of documents on civil matters is carried out by the "Bureau of Service of Civil Documents" under the General Directorate within the framework of the aforementioned agreements and the principles of international mutual assistance.

There are rules, published in the ministry's notification dated 16.11.2011 and numbered 63/3 entitled Treatment of Service of Judicial Documents Abroad in Civil Matters, that both the judicial authority and the bureau must observe during requests of the service of documents abroad and their transmission to respondent states. The notification provides detailed explanation on the form and component of the requested documents with respect to bilateral agreements and multilateral conventions, translated separately into the languages of each respective state.

Bu çerçevede Büro, Genel Müdürlüğümüz adına Türk adli mercilerinden yabancı devlet adli mercilerine ya da yabancı devlet adli mercilerinden Türk adli mercilerine gönderilen hukukî konulardaki tebligat taleplerinin, milli ve uluslararası mevzuata uygunluklarının değerlendirilmesini yapar. Bunlara uygun bulunan evrakı, Türk adli mercilere iletir veya ilgili ülke adli mercilerine iletilmek üzere muhatap merkezî makama gönderir.

Büro bahsi geçen görevlerini 1 müdür 2 şef ve 17 memur olmak üzere toplam 20 personel ile yerine getirmektedir.

Within this framework, the bureau assesses the regulatory compliance of the request of documents sent on behalf of the General Directorate from the Turkish judiciary authorities to the judiciaries of foreign states or from the judiciaries of foreign states to Turkish judiciary authorities on civil matters. Documents that comply with the regulations are transmitted to Turkish judiciary authorities or sent to the concerned central authority to be transmitted to the judiciary authorities of the state concerned.

The aforementioned tasks of the bureau are carried out by a total of 20 personnel; 1 manager, 2 chief and 17 civil officers.

UHDİGM'DEN

FROM THE DIRECTORATE GENERAL
FOR INTERNATIONAL LAW AND FOREIGN RELATIONS (UHDİGM)

GÖREVE BAŞLAYANLAR

Tetkik Hâkimi Buğra ERDEM,
Tetkik Hâkimi Mustafa AKSOYAK,
Tetkik Hâkimi Asaf Göktuğ AKDERE,
Tetkik Hâkimi Medine Özlem RÜZGAR,
Tetkik Hâkimi Ahmet MOLLAMAHMUTOĞLU,
Şube Müdürü Hatice BİGİÇ,
Şef Bünyamin ORTAÇ,
Mütercim Tülay BAŞ,
Mütercim Pınar PINARBAŞI,
Mütercim Şükran AKARÇAY,
Memur Mehmet GÖK,
Memur Abdurrahman ALACA,
Memur Birol YAMAR,
Memur Ayşegül Kübra AKGÜL,
Memur İsrail BALKIŞ,
Memur Serkan YAŞAR
Genel Müdürlüğümüzdeki görevlerine,
Tetkik Hâkimi Hüseyin Onur Çelik,
Mütercim Duygu AKYOL,
Mütercim Damla ARSLAN İnsan Hakları Daire
Başkanlığındaki görevlerine başlamışlardır.
Arkadaşlarımıza hoş geldiniz der,
Yeni görevlerinde başarılar dileriz.

EMEKLİYE AYRILANLAR

Veri hazırlama kontrol işletmeni Ayhan ÖZDEMİR emekliye ayrılmıştır. Kendisine hayırlı olsun diyor, mutlu günler diliyoruz.

NEW PERSONNEL

Rapporteur Judge Buğra ERDEM,
Rapporteur Judge Mustafa AKSOYAK,
Rapporteur Judge Asaf Göktuğ AKDERE,
Rapporteur Judge Medine Özlem RÜZGAR,
Rapporteur Judge Ahmet MOLLAMAHMUTOĞLU,
Head of Branch Hatice BİGİÇ,
Chief of Branch Bünyamin ORTAÇ,
Translator Tülay BAŞ,
Translator Pınar PINARBAŞI,
Translator İlkay Şükran AKARÇAY,
Public Official Mehmet GÖK,
Public Official Abdurrahman ALACA,
Public Official Birol YAMAR,
Public Official Ayşegül Kübra AKGÜL,
Public Official İsrail BALKIŞ,
Public Official Serkan YAŞAR appointed to General
Directorate,
Rapporteur Judge Hüseyin Onur Çelik,
Translator Duygu AKYOL,
Translator Damla ARSLAN appointed to Department of
Human Rights.
We take this opportunity to welcome our colleagues and
wish them the best of luck in their new posts.

RETIRING PERSONNEL

Data Preparation and Control Operator Ayhan ÖZDEMİR retires. We congratulate him and wish him happiness in his future endeavors.

UHDİGM'DEN

FROM THE DIRECTORATE GENERAL
FOR INTERNATIONAL LAW AND FOREIGN RELATIONS (UHDIGM)

AYRILANLAR

Daire Başkanı Dr. Dursun Ali DEMİRBOĞA
Çukurova Üniversitesindeki görevine,

Tetkik Hâkimi Yusuf GÜLAÇTI Başbakanlık Olağanüstü Hal
İnceleme Komisyonu Başkanlığındaki görevine,

Tetkik Hâkimi Muhammed Bilal DÖNMEZBİLEK
Bakanlık Özel Kalemindeki görevine,

Uzman yardımcısı Ramazan DEMİRASLAN hâkim adaylığı görevine,

Memur Zekeriya KARA Olağanüstü
Hal İnceleme Komisyonu Başkanlığındaki görevine,

Memur Hüsnüye Buse KOÇ şef olarak
Strateji Geliştirme Başkanlığındaki görevine,

Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni Harun DEMİRER Olağanüstü
Hal İnceleme Komisyonu Başkanlığındaki görevine,

Veri hazırlama kontrol işletmeni Oğuz DURMAZ
şef olarak Ceza İşleri Genel Müdürlüğündeki görevine,

Mütercim Melek ÖZTATAR öğretmenlik görevine,

Mütercim Enise ÖZDEMİR Anayasa Mahkemesindeki görevine,

Mütercim Özge ELİKALFA Anayasa Mahkemesindeki
görevine, atanmışlardır.

Arkadaşlarımıza yeni görevlerinde başarılar diliyoruz.

NİKAH - DÜĞÜN

Tetkik Hâkimi Muhammed Mustafa COŞAR ve
Özlem SÜMER 08.07.2017 tarihinde evlenmişlerdir.

Kendilerine ömür boyu mutluluklar dileriz.

DOĞUM

Tetkik Hâkimi Yusuf GÜLAÇTI'nın
15.05.2017 tarihinde kızı,

Tetkik Hâkimi Tamer SOYSAL'ın
26.05.2017 tarihinde kızı,

Tetkik Hâkimi Hasan ÇETİN'in 04.07.2017 tarihinde oğlu,

Tetkik Hâkimi Hüseyin GÖKTEPE'nin
25.08.2017 tarihinde kızı dünyaya gelmiştir.

Sağlıklı ve güzel bir hayat diliyoruz.

DEPARTING PERSONNEL FROM UHDIGM

Head of Department Dr. Dursun Ali DEMİRBOĞA takes up
post at Çukurova University,

Investigating Judge Yusuf GÜLAÇTI appointed to Directorate of
State of Emergency Investigation Commission,

Rapporteur Judge Muhammed Bilal DÖNMEZBİLEK appointed as
Private Secretary to Ministry

Assistant specialist Ramazan DEMİRASLAN for judicial candidacy,

Public Official Zekeriya KARA appointed to Directorate of
State of Emergency Examination Commission,

Public Official Hüsnüye Buse KOÇ appointed as
Chief of Branch to Directorate of Strategy Development,

Data Preparation and Control Operator Harun DEMİRER appointed
to Directorate of State of Emergency Examination Commission,

Data Preparation and Control Operator Oğuz DURMAZ appointed
as Chief of Branch to General Directorate of Penal Affairs,

Translator Melek ÖZTATAR takes up teaching post,

Translator Enise ÖZDEMİR appointed to Supreme Court,

Translator Özge ELİKALFA appointed to
Supreme Court.

We wish our colleagues the best of luck in their new posts.

ENGAGEMENTS - WEDDINGS

Rapporteur Judge Muhammed Mustafa COŞAR and
Özlem SÜMER marry on 08.07.2017.

We wish them a lifetime of happiness.

BIRTH

Rapporteur Judge Yusuf GÜLAÇTI's daughter,
born on 15.05.2017,

Rapporteur Judge Tamer SOYSAL's daughter,
born on 26.05.2017,

Rapporteur Judge Hasan ÇETİN's son, born on 04.07.2017,

Rapporteur Judge Hüseyin GÖKTEPE's daughter,
born on 25.08.2017.

We wish them a good, healthy life.

ULUSLARARASI HUKUK VE DIŞ İLİŞKİLER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

GENERAL DIRECTORATE FOR INTERNATIONAL LAW AND FOREIGN RELATIONS

Adalet Bakanlığı Ek Binası
Namık Kemal Mah. Milli Müdafa Caddesi No:22
Kızılay - Çankaya / ANKARA

www.uhdigm.adalet.gov.tr

Twitter @uhdigm_tr @uhdigm_en

Baskı: Ankara Açık Ceza İnfaz Kurumu Matbaası
Adres: İstanbul Yolu 13.km Şaşmaz Hava Müzesi Karşısı Şaşmaz / ANKARA
Tel: 0.312 278 76 10 - Fax: 0.312 278 25 68 - Mail: ancematbaa@gmail.com